Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1512 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 6 martie 1954

In numărul de azi:

CHEMAREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn de Ziua internațională a femeii — 8 martie 1954

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn felicită călduros femeile muncitoare din patria noastră cu ocazia Zilei internaționale a femeii — 8 martie.

Anul acesta poporul nostru muncitor întîmpină Ziua internațională a femeii — 8 martie, în condițiile luptei pentru înfăptuirea în viață a hotărîrilor Plenarei lărgite a Comitetului Central al P.M.R. din 19—20 august 1953, în vederea dezvoltării economiei naționale și ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, în condițiile luptei pentru slăbirea încordării internaționale, pentru menținerea și consolidarea păcii.

In lupta pentru întărirea statului nostru democrat-popular, pentru construirea socialismului, o contribuție însemnată o aduc femeile muncitoare din orașe și sate.

Indeplinind cu avînt sarcinile trasate de P.M.R., femeile muncitoare din uzine și fabrici dau minunate pilde de atitudine socialistă față de muncă. Ele luptă pentru o înaltă productivitate a muncii, pentru descoperirea și folosirea rezervelor interne ale întreprinderilor, pentru reducerea prețului de cost, pentru îmbunătățirea calității produselor. Numai în anul ce a trecut, 39.784 femei din industrie au devenit fruntașe în producție. Peste 280.000 de femei au participat la întrecerea socialistă, peste 36.000 femei s-au calificat în diferite ramuri ale economiei naționale.

Țărăncile muncitoare își încordează eforturile pentru o mai bună lucrare a pămîntului, pentru creșterea producției de cereale, cartofi, legume, zarzavaturi, păsări și animale, pentru mărirea cantității de produse agricole. Numeroase țărănci muncitoare fac față cu cinste în munci de răspundere ca: președinți de cooperativă, președinți de gospodării agricole colective, brigadiere și șefe de echipe în gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri și gospodării agricole colective. Tot mai multe femei se califică în diferite școli de agricultură, zootehnice, horticole etc.

Crescute și educate de partid, de regimul nostru democrat-popular, femeile participă activ la conducerea statului și a organizațiilor obștești. 66 femei sînt deputate în Marea Adunare Națională, peste 33.000 de femei sînt deputate în sfaturile populare, aproape 4.000 îndeplinesc funcții de răspundere în conducerea sfaturilor populare. Peste 370.000 de delegate alese de masele de femei din țara noastră constituie un activ prețios al sfaturilor populare în antrenarea femeilor pentru realizarea planurilor gospodărești locale, în gospodărirea orașelor și satelor. Un mare număr de femei sînt membre ale comitetelor sindicale din întreprinderi și instituții.

Femeile care lucrează în domeniul științei și culturii, participă cu însuflețire la dezvoltarea culturii noastre noi, pusă în slujba păcii și construirii socialismului. Peste 58.000 de femei lucrează în învățămîntul de stat; din numărul total al celor ce lucrează pe tărîmul ocrotirii sănătății poporului peste 60 la sută sînt femei. A crescut numărul femeilor care lucrează în institutele de cercetări științifice. Din numărul total al studenților din institutele învățămîntului superior, peste 30 la sută sînt femei.

Apreciind forța pe care o reprezintă femeile muncitoare și contribuția lor în lupta pentru construirea socialismului, statul nostru a acordat înalte distincții femeilor care s-au evidențiat în diferite domenii de activitate. Peste 3.500 femei au fost decorate cu ordine și medalii; 21 femei sînt laureate ale Premiului de Stat.

In țara noastră femeia-mamă se bucură de dragoste și respect, ea este înconjurată de grija partidului și guvernului. Fonduri mari sînt alocate de stat pentru dezvoltarea rețelei de creșe și cămine, maternități și case de naștere, construirea de școli și organizarea vacanței copiilor. In anul 1953 statul nostru a acordat mamelor cu mulți copii 78.465.000 lei ajutor familial, peste 25.000 de mame au fost decorate cu „Gloria Maternă" și „Medalia Maternității". Unui mare număr de femei li s-a decernat înaltul titlu de „Mamă eroină".

In munca și lupta pentru construirea socialismului, femeile muncitoare din patria noastră sînt însuflețite de măreţul exemplu al femeilor sovietice, care luptă alături de întregul popor sovietic, sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, pentru construirea societății comuniste. Pildă și îndemn le sînt femeile sovietice, care se află în primele rînduri ale luptei pentru pace, pentru destinderea încordării internaționale.

Zi de zi întăresc femeile din R.P.R. legăturile frățești cu femeile din China și țările de democrație populară, cari participă cu elan la construirea socialismului.

In condiții cu totul deosebite întîmpină Ziua internațională a femeii — 8 martie — femeile din țările capitaliste, luptînd din greu împotriva scumpetei, șomajului, a impozitelor grele, mizeriei, care apasă asupra oamenilor muncii ca o consecință a cursei înarmărilor.

Femeile muncitoare din patria noastră luptă pentru apărarea păcii, pentru viața și fericirea copiilor. Ele sînt conștiente că succesele obținute de Uniunea Sovietică și de țările de democrație populară provoacă ura dușmanilor păcii și fericirii popoarelor. Alături de întregul popor muncitor, ele își dezvoltă necontenit vigilența împotriva acelora care vor să lovească în statul democrat-popular, în cuceririle poporului, în munca pentru făurirea unei vieți fericite.

Femeile muncitoare din patria noastră iau parte tot mai activă la lupta pe care o duc femeile din lumea întreagă pentru pace și o viață mai bună, în cadrul Federației Democrate Internaționale a Femeilor care numără în rîndurile ei 140 de milioane de femei din 66 de țări.

Cu ocazia zilei de 8 martie, C.C. al P.M.R. cheamă femeile din Republica Populară Romînă să participe cu avînt la lupta poporului pentru ridicarea nivelului de viață material și cultural.

Sarcina centrală care stă în fața tuturor oamenilor muncii este întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — baza politică a statului democrat-popular — sporirea producției agricole vegetale și animale, sporirea produselor de larg consum.

Femeile muncitoare, ingineri și tehnicieni, sînt chemate să ia parte cît mai activă la întrecerea socialistă, să lupte pentru descoperirea și folosirea rezervelor interne, împotriva risipei, pentru un regim sever de economii, pentru creșterea continuă a producției și productivității muncii și scăderea prețului de cost. Femeile muncitoare din industria ușoară, alimentară, locală, din cooperația meșteșugărească trebuie să-și intensifice lupta pentru sporirea produselor de larg consum, pentru calitatea superioară a mărfurilor, pentru sortimente bogate.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă țărăncile muncitoare să-și pună toată priceperea și hărnicia lor pentru realizarea unei recolte bogate, pentru ridicarea nivelului propriu de trai, asigurarea materiilor prime pentru industrie și crearea unui belșug de produse agricole alimentare, necesare aprovizionării populației.

Țărăncile muncitoare sînt chemate să lupte pentru pregătirea și îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a muncilor agricole de primăvară, pentru sporirea recoltei la hectar, pentru creșterea producției de legume și zarzavaturi, pentru mărirea numărului și îmbunătățirea soiurilor de animale și păsări, să aplice metodele de muncă folosite de fruntașii recoltelor bogate, să contracteze cu unitățile comerțului de stat și cooperatist produse agro-alimentare, să-și îndeplinească la timp obligațiile către stat.

Femeile din întovărășiri și gospodăriile agricole colective sînt chemate să lupte pentru sporirea numărului de zile-muncă, pentru mărirea avutului obștesc al gospodăriei colective, pentru creșterea belșugului și bunăstării în casele țăranilor muncitori.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă femeile din comerțul de stat și cooperatist să lupte pentru reducerea cheltuielilor de circulație a mărfurilor, pentru îmbunătățirea aprovizionării satului cu produse industriale și sporirea contractărilor și achizițiilor de produse agricole, pentru continua îmbunătățire a deservirii oamenilor muncii.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă delegatele de femei, gospodinele să participe cu toată hărnicia și priceperea lor la mai buna gospodărire a orașelor și comunelor, la îndeplinirea planului local, la controlul obștesc, la buna funcționare a instituțiilor de educație, ocrotire și sănătate; să contribuie la cultivarea de cartofi, legume și zarzavaturi în zonele din jurul orașelor și centrelor muncitorești și în grădinile de pe lîngă casă, să contribuie la aprovizionarea populației cu carne și ouă, prin creșterea a cît mai multe păsări.

Femeile trebuie să lupte pentru înrădăcinarea unui regim sever de economii, împotriva risipei, să folosească chibzuiala lor gospodărească în înlăturarea oricăror cheltuieli de prisos.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă femeile care muncesc pe tărîmul științei, culturii și ocrotirii sănătății poporului să pună toate cunoștințele și aptitudinile lor în slujba oamenilor muncii. Femeile care muncesc în aparatul de stat să dea o contribuție serioasă la lupta pentru stîrpirea birocratismului, pentru grijă și atenție față de nevoile și sezisările oamenilor muncii.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cheamă femeile-mame să-și educe copiii în spiritul patriotismului înflăcărat și al devotamentului nețărmurit față de patria noastră, Republica Populară Romînă, să crească luptători neînfricați împotriva dușmanilor păcii și fericirii poporului, să cultive în conștiința tineretului prietenia și dragostea pentru eroicul popor sovietic, pentru gloriosul și invincibilul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, în spiritul internaționalismului proletar.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn recomandă organizațiilor de partid să promoveze cu mai mult curaj femeile în industria ușoară, alimentară, în comerțul de stat și cooperatist, să manifeste cît mai mare grijă pentru calificarea lor, să le ridice în munci de răspundere în gospodării agricole colective și întovărășirile agricole, în organele de stat și economice, precum și în organizațiile de tineret, sindicate, partid și să le acorde ajutor în activitatea lor practică. Femei tot mai multe trebuie atrase în activitatea sfaturilor populare. Organele de partid, obștești, de stat și economice să se preocupe permanent de îmbunătățirea condițiilor de muncă ale femeilor muncitoare, de buna funcționare a creșelor, căminelor, maternităților.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn își exprimă convingerea că femeile muncitoare vor lupta cu și mai multă hotărîre pentru pace, pentru construirea vieții noi, fericite în scumpa noastră patrie, pentru viitorul luminos al familiilor și copiilor lor și le urează noi succese în muncă.

Trăiască 8 martie — Ziua internațională a femeii!

Trăiască femeile din R.P.R., luptătoare active pentru construirea socialismului și apărarea păcii!

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

Tînăra ingineră de mine

De pe coasta pleșuvă a muntelui ce înconjoară Petroșanii, Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" domină prin măreția sa întregul oraș. Aici, fii și fiice de mineri, precum și muncitori scoși din producție se pregătesc pentru a deveni ingineri de subteran sau pentru producerea utilajelor miniere.

In cadrul Institutului, studenților, le sînt create condiții dintre cele mai bune de învățătură și trai.

Mulți dintre inginerii din promoția 1952—1953 n-au visat nici cînd că vor trece pragul unui Institut de învățămînt superior. Visurile pe care ani de-a-rîndul și le-au făcut în trecut, au devenit acum, în anii puterii populare, realitate.

Tînăra Aurora Augustin este una dintre fiicele de miner care au devenit în anul trecut inginere. Minerii din Lonea, unde ea locuiește, o cunosc bine; copilăria și-a petrecut-o aici, luînd parte la toate suferințele lor din anii regimului burghezo moșieresc. Tatăl ei, Francisc Augustin era respectat de mineri pentru atitudinea sa cinstită și hotărîtă; 42 de ani a lucrat bătrînul în mina de la Jieț și fiecare miner a putut adesea simți ajutorul său.

Bucuria cea mai mare a minerului Augustin a fost atunci cînd Carol și Aurora, cei doi copii ai săi, au trecut porțile Institutului de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani, pentru a deveni ingineri de mine. Aceasta s-a întîmplat prin anul 1948, cînd Carol Augustin a devenit student și apoi, în 1949, cînd Aurora a intrat la Institut.

Bătrînul miner din Lonea socotea că prin aceasta a primit o parte din răsplata atîtor suferințe pe care le-a îndurat el și familia sa în timpul cînd stăpînii minei și ai întregii țări au fost capitaliștii.

Aurora Augustin a fost nevoită din cauza lipsurilor din casa părintească să-și întrerupă timp de 6 ani cursurile de liceu. Acum ea este fericită. A devenit inginer de mină. Cînd și-a dat Examenul de Stat, pe care l-a luat cu mențiunea „bine", tînăra ingineră s-a angajat să depună toate eforturile pentru ca în noua sa muncă să contribuie la ușurarea muncii minerilor, să vină tot mai mult în sprijinul lor. De atunci, zi cu zi, în cadrul sarcinilor ce-i revin la mina Lonea I-II unde muncește, ea traduce în viață angajamentul pe care și l-a luat.

In biroul său din cadrul minei poate fi văzută adesea în fața planurilor și a hărților celor două mine. Aplecată asupra planurilor sau străbătînd galeriile minei ea studiază posibilitățile îmbunătățirii securității muncii. Gîndul ei se întoarce uneori la ziua cînd a coborît pentru întîia oară în subteran. Minerii bătrîni se uitau mirați la ea, cu toate că o cunoșteau bine. In mina Lonea cobora pentru prima oară o femeie. De atunci au trecut luni întregi iar vechea mentalitate că „dacă o femeie intră-n subteran se întîmplă o nenorocire" s-a spulberat. Minerii s-au obișnuit să o vadă mereu în mijlocul lor, prin abataje, interesîndu-se de problemele de aeraj, de securitatea muncii. Pentru munca ei plină de dragoste față de tovarășii ei de muncă, minerii tineri și bătrîni o stimează și o iubesc.

L. LIVADARIU

Consfătuirea pe țară cu fruntașii în cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr

Vineri dimineața s-a deschis la Consiliul de Miniștri al R.P.R. consfătuirea pe țară cu fruntașii în cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr, convocată de C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R.P.R.

La lucrările consfătuirii participă 212 fruntași din agricultură, printre care 75 membri ai gospodăriilor agricole colective și ai întovărășirilor agricole, 115 țărani muncitori cu gospodării individuale, muncitori și tehnicieni din gospodăriile agricole de stat, mecanizatori din S.M.T.-uri, precum și primii secretari ai comitetelor regionale de partid, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, cadre conducătoare din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, cercetători din institutele științifice.

E ora 9,15. Participanții întruniți în sala de consfătuiri întîmpină cu ovații și aplauze îndelungi pe conducătorii partidului și guvernului.

In prezidiul consfătuirii au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, Gh. Apostol, Miron Constantinescu, Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă. Alături de conducătorii partidului și guvernului iau loc în prezidiu fruntași în lupta pentru recolte bogate de porumb, cartofi și sfeclă de zahăr; Nicolae Ion, membru al gospodăriei agricole colective din satul Livedea, regiunea București, Peleș Alexandru, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Parhida, regiunea Oradea, Burgher Ana, muncitoare în gospodăria agricolă de stat „Scînteia" regiunea Arad, Iovescu Aurel, membru al gospodăriei agricole colective Chelmac, regiunea Arad, Ciupercescu Valentin, de la stațiunea experimentală I.C.A.R. Cîmpia Turzii, Curcă Marin, țăran muncitor întovărășit din comuna Cioroiu Nou, regiunea Craiova, Dumitru Vasile, membru al gospodăriei agricole colective din Bolintinul de Deal, regiunea București, Szabo Mihai, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Hidrifaia, regiunea Stalin, Vasile Stănescu, muncitor la S.M.T. Peciul Nou, raionul Deta, regiunea Timișoara și Farcas Lucaci, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Ghindari, raionul Sîngiorgiu de Pădure, Regiunea Autonomă Maghiară.

Consfătuirea a fost deschisă de tovarășul Gheorghe Apostol, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministru al Agriculturii și Silviculturii, care, în numele C.C. al P.M.R. și al Consiliului de Miniștri, a urat participanților spor la muncă în desfășurarea lucrărilor. Consfătuirea — a spus vorbitorul — a fost organizată pentru a cunoaște pe cei care, îmbinînd priceperea cu hărnicia, știința înaintată cu practica îndelungată a muncilor agricole, au obținut recolte bogate. Experiența acestor fruntași trebuie să slujească tuturor celor ce muncesc în agricultură, pentru obținerea unui puternic avînt în producția agricolă.

Aspect din timpul consfătuirii

Tovarășul Gheorghe Apostol, dă apoi cuvîntul tovarășului Nicolae Giosan, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, care expune referatul cu privire la măsurile agrotehnice ce trebuie luate pentru sporirea producției la hectar la culturile de porumb.

Dintre toate plantele de cultură din țara noastră — a arătat vorbitorul — porumbul, alături de grîul de toamnă, este cea mai importantă plantă de cultură; aceasta pe de o parte pentru suprafața mare cultivată cu porumb și pe de altă parte pentru numeroasele sale întrebuințări: în hrănirea omului, în nutriția animalelor, în industrie.

Folosind sprijinul acordat de statul nostru, aplicînd metode agrotehnice avansate, mulți țărani muncitori cu gospodării individuale, multe gospodării colective și întovărășiri, multe gospodării agricole de stat și stațiuni experimentale agricole au obținut recolte bogate

Ei sînt mîndria țărănimii noastre muncitoare și deschizători de drumuri pentru obținerea unor recolte bogate de porumb.

Obținerea recoltelor mari dovedește că avem mari posibilități de a spori în mod simțitor producția medie de porumb la hectar pe țară.

Referentul arată cum se face pregătirea terenului pentru cultivarea porumbului, pregătirea semințel, metode de însămînțare — între care, în mod special, metoda însămînțării în cuiburi dispuse în patrat — lucrările de întreținere, precum și o serie întreagă de metode noi, înaintate, a căror aplicare a avut drept rezultate recolte mari la hectar.

In încheiere, vorbitorul a arătat că trebuie să îndemnăm și să ajutăm țărănimea muncitoare să folosească experiența fruntașilor în propriul ei interes cît și în interesul dezvoltării economiei naționale și ridicării nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

(Continuare în pag. 2-a)

Creșterea producției agricole — cauza întregului popor

Primele contracte de lucrări ale unui S. M. T.

Stațiunea de mașini și tractoare „1 Mai" din raionul Brăila, a încheiat până acum contracte cu 5 gospodării agricole colective și cu 8 întovărășiri agricole pentru lucrarea unei suprafețe de 2.000 ha. De asemenea, au fost încheiate contracte cu sfaturile populare comunale pentru lucrarea loturilor zootehnice în suprafață de 560 ha.

Contractele încheiate vor duce la buna organizare a producției în gospodăriile deservite și la utilizarea completă a capacității de lucru a mașinilor și tractoarelor stațiunii.

Paralel cu terminarea lucrărilor de revizuire și reparare a tractoarelor și mașinilor și cu încheierea contractelor cu gospodăriile deservite, mecanizatorii de la această stațiune dau o mare atenție pregătirii pentru lucru a brigăzilor de tractoare. Brigăzilor li s-au stabilit sarcinile de producție ce le revin și li s-a repartizat inventarul necesar.

Pregătirile țăranilor muncitori din Someșeni

De felul cum pregătim uneltele și le reparăm la timp sau alegem și tratăm semințele, depinde în cea mai mare măsură succesul muncilor agricole de primăvară și chiar întreaga recoltă a anului.

Ținînd cont de acestea, în satul Someșeni, raionul Cluj, sfatul popular a organizat două centre de reparații a uneltelor care sînt aprovizionate cu cărbuni și fier.

Organizația de partid a organizat echipe de agitatori formate din comuniști și utemiști care merg din casă în casă și mobilizează oamenii pentru a-și duce uneltele stricate la reparat sau să-și ascută fiarele de plug și altele. Numai la un centru, în curs de o săptămînă, au fost reparate peste 37 pluguri și 7 grape.

Printre țăranii muncitori care și-au reparat primii uneltele și și-au pus la punct întregul utilaj agricol, se numără: Ursu Mihai, Căpșoru Simion, Moraru Vasile, în frunte cu comunistul Mihoc Alexandru.

Tot pentru pregătirea campaniei de primăvară, funcționează în sat trei centre de selectare și tratare a semințelor. De asemenea a fost terminat în întregime căratul bălegarului în cîmp iar acum fiecare țăran muncitor încearcă puterea de încolțire a semințelor de porumb și orz. In scopul terminării la timp a însămînțărilor, cooperativa sătească e înzestrată cu 5 semănători pe care le va împrumuta țăranilor în timpul lucrărilor agricole de primăvară.

TRIFU ION
agent agricol
al satului Someșeni

Succese în contractarea de legume și zarzavaturi

* *

In raionul Botoșani

Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri al R.P.R cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a legumelor, semințelor de legume, fructelor și strugurilor de masă, este menită să contribuie la traducerea în viață a programului de măsuri economice elaborat de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953. Aflînd de avantajele ce le oferă această hotărîre celor care contractează legume și zarzavaturi cu statul, țăranii muncitori din raionul Botoșani au contractat pînă la 25 februarie cu cooperativele de aprovizionare și desfacere o suprafață de peste 66 de hectare.

Fiind sprijinite și îndrumate în acțiunea de contractare de legume și zarzavaturi de către organizațiile de partid, cooperativele de aprovizionare și desfacere din acest raion obțin realizări tot mai mari.

Iată cîteva exemple: Cooperativa din comuna Corni a contractat cu țăranii muncitori pînă la data de 25 februarie o cantitate de peste 87.000 kg de legume și zarzavaturi. De asemeni cooperativele din comunele Leorda, Vădeni și Cristești au reușit să contracteze o cantitate de peste 95.000 kg. de legume și zarzavaturi. Printre țăranii muncitori care au contractat cu cooperativa se numără și tovarășii Valentin Moise și Paveliuc Ilie din comuna Leorda, care au contractat peste 6.490 kg. de diferite legume și țăranii muncitori Babei Dumitru, Ioan Grădinaru și Leonte Dumitru din comunele Vădeni, Corni și Cristești care au contractat peste 19.000 kg. de legume.

Corespondent
A. ABRAMOVICI

In raionul Tîrnăveni

Printre sarcinile importante care trebuiesc îndeplinite de cooperativele de aprovizionare și desfacere se numără și problema contractărilor de legume și zarzavaturi. Invățînd din experiența anului trecut cînd nu a reușit să îndeplinească planul contractărilor de legume și zarzavaturi, Agevacoop Tîrnăveni a luat în acest an măsuri care asigură îndeplinirea planului de contractări. Una din aceste măsuri este și aceea că s-a format pe lîngă Agevacoop un colectiv care se ocupă de coordonarea acestei activități, în cadrul cooperativelor de aprovizionare și desfacere.

Ca un rezultat bun obținut de tovarășii care muncesc în cadrul acestui colectiv este faptul că pînă la data de 22 februarie s-a contractat o suprafață de peste 104 hectare de legume și zarzavaturi din cele 129 hectare planificate.

Pentru a respecta prevederile Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a legumelor, semințelor de legume, fructelor și strugurilor de masă, Agevacoop Tîrnăveni a luat încă de pe acum măsuri pentru asigurarea ambalajelor și mijloacelor de transport de la producători pînă la centrele de distribuire. De asemeni s-au luat măsuri pentru respectarea drepturilor oferite prin hotărîre contractanților de legume și zarzavaturi. La obținerea acestor realizări s-au evidențiat în mod deosebit tovarășii Șerban Achim, Kesseg Iosif și alții, care dovedesc multă străduință în munca lor.

Corespondent
ALEXANDRU DUMITRESCU

Colectiviștii vor cultiva mai mult orez

In urma recoltelor bogate obținute de pe suprafețele însămînțate cu orez, colectiviștii din Ceacu, raionul Călărași, au hotărît ca anul acesta să mărească cu mult suprafața orezăriei.

Prin folosirea celor mai productive soiuri și buna îngrijire a culturilor de orez, ei au obținut anul trecut o producție de 6.000 și chiar 8.000 kg. de orez la hectar.

Anul acesta ei au mărit suprafața cultivată cu orez de la 36 ha. la 50 ha. Pentru irigarea orezăriei, colectiviștii au cumpărat la începutul acestui an un motor, cu ajutorul căruia vor iriga și cele 35 hectare de grădină și vor electrifica gospodăria lor colectivă.

Consfătuirea pe țară cu fruntașii în cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr

(Urmare din pag. 1-a)

După referat, participanții la consfătuire au pus numeroase întrebări în legătură cu mijloacele de aplicare a metodelor înaintate în cultura porumbului, la care a dat răspuns tovarășul Nicolae Giosan.

Primul la discuții a luat cuvîntul **tov. Lovas Iuliu**, șef de echipă în gospodăria agricolă colectivă din satul Vaida, regiunea Oradea, care a împărtășit celor prezenți metodele pe care le-a folosit brigada pe care o conduce pentru a obține o recoltă de 4.800 kg. porumb boabe la hectar. El a arătat că după recoltarea griului, pămîntul a fost dezmiriștit cu tractoarele S.M.T. iar toamna a fost arat la o adîncime de 30 cm. In primăvară, imediat ce pămîntul s-a zvîntat a fost boronit, iar în martie a fost lucrat cu cultivatorul tras de cal. După aceea a fost din nou grăpat. Sămînța de porumb pe care am pregătit-o încă din februarie — arată în continuare vorbitorul — am însămînțat-o în cuiburi dispuse în pătrat așezate la o distanță de 85 cm. Porumbul l-am prășit de trei ori cu mîna și de două ori cu prășitoarea trasă de cal în lung și în latul locului. Iată cum am obținut 4.800 kg. porumb boabe la hectar, pe o suprafață de 70 ha.

Tov. Lovas a arătat că anul acesta vor pune porumbul în cuiburi dispuse în pătrat la o distanță de 75 cm., deoarece inginerii și tehnicienii agronomi l-au convins că distanța de 85 cm. e prea mare.

Tov. Nicolae Ion, membru al gospodăriei agricole colective Livedea, din regiunea București, a arătat că pe terenurile destinate culturii porumbului în gospodărie, s-au făcut primăvara arături cu tractoarele S.M.T.-ului la 18-20 cm. adîncime, îngrășînd totodată pămîntul cu bălegar. După arat, s-a grăpat și la timpul potrivit s-a însămînțat porumbul. După aceea am dat cu boroana ca să păstrăm umezeala în pămînt. Cînd porumbul a avut 4 foi am făcut prima prașilă. Cu totul am făcut 8 prașile: 3 cu sapa și 5 cu prășitoarele trase de cai. Muncind în felul acesta noi am cules cîte 7.000 kg. porumb știuleți la hectar.

Tov. Ungureanu Andrei, președintele întovărășirii agricole din Lugoj — regiunea Timișoara, a arătat cum au obținut întovărășiții o recoltă de 7.800 kg. porumb știuleți la ha. Cele 8,5 ha. cultivate cu porumb de întovărășire au fost arate cu tractorul la 18—23 cm. In martie, cînd brazda s-a svîntat, ogorul a fost grăpat în curmeziș. Apoi s-au făcut lucrări de cultivație cu cultivatorul de la S.M.T. și s-a trecut din nou cu grapa cu cai. La 10 aprilie s-a făcut o nouă grăpare, iar la 15 aprilie s-a făcut semănatul cu sămînță aleasă căreia i s-a încercat puterea de încolțire. Lucrările de întreținere s-au făcut de asemenea la timp. Păstrarea umezelii în pămînt prin grăpat și lucrarea pămîntului cu cultivatorul, alegerea semințelor, îngrășarea terenului, iată lucrările care au contribuit la obținerea unei recolte bogate de 7.800 kg. porumb știuleți la ha.

Tov Szabados Pavel, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Breaza, raionul Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară, a spus:

„Ca să cultivi bine pămîntul, trebuie să-l iubești, pentru că dacă nu-l iubești tînjește ca un copil pe care nu-l iubește mama sa". El a arătat că prin respectarea regulilor agrotehnice a obținut 3.000 kg. boabe-porumb la hectar, iar la sfecla de zahăr, 35.000 kg. la ha.

Tov. Horga Gheorghe, președintele gospodăriei agricole colective Nerău — Sînnicolaul Mare, regiunea Arad, a spus: Vreau să arăt cum am muncit noi ca să scoatem 5000 kg. de porumb boabe la hectar. In primul rînd, am făcut dezmiriștitul încă din vară. După dezmiriștit, în toamnă tractoarele de la S.M.T. ne-au făcut o arătură adîncă de 25—27 cm. Primăvara, cînd pămîntul s-a svîntat, am dat cu o grapă care se numește tîrșitoare ca să nivelăm terenul. După aceea, înainte de însămînțat am dat cu cultivatorul. La 17 aprilie am început însămînțatul. După ce porumbul a ieșit și a făcut trei foi, am dat cu grapa peste locul însămînțat. La 8 zile, după ce am dat cu grapa am făcut prima prașilă. Prima oară am dat cu prășitoarea cu cai apoi am prășit cu sapa, ținînd seama ca la nici un cuib să nu rămînă mai mult de două fire. Am prășit cu sapa de două ori, iar cu prășitoarea cu cai de trei ori. Pentru însămînțat am împrumutat sămînță de la gospodăria de stat unde i s-a încercat puterea de încolțire.

Tov. Groza Gheorghe, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Răucești, regiunea Bacău, a arătat că pe o suprafață de 0,72 ha. pe care a cultivat cu un an înainte trifoi, a cărat toamna 14 tone gunoi. Toamna a arat pămîntul cu caii, iar primăvara l-a grăpat. Apoi a însămînțat porumbul cu mașina de semănat sfeclă la un interval de 60 cm. Pentru sămînță a ales știuleții cei mai buni. Boabele au avut o putere de încolțire mare, căci din 100 de boabe,97 au încolțit. Datorită prașilelor făcute la timp în ciuda timpului secetos a obținut 2800 kg. porumb știuleți la ha.

Tov. Boldor Cornel, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Decea, regiunea Cluj, spune că a obținut pe întinderea de 0,72 ha. o recoltă de 3750 kg. porumb boabe. După ce am secerat griul — arată vorbitorul — am arat pămîntul, pe urmă l-am grăpat și după ce am văzut că au crescut buruienile cam la 5 cm am cărat gunoi și am dat din nou o arătură bună la o adîncime de 20 cm. Am lăsat pămîntul așa pînă în primăvară.

Atunci, îndată ce s-a topit zăpada, am grăpat pămîntul iar între 20 aprilie și 1 mai l-am însămînțat cu porumb cu mașina de semănat. După ce s-au văzut bine firele de porumb, l-am prășit cu sapa, iar mai apoi i-am făcut încă două prașile cu prășitoarea și una cu sapa. N-am făcut mușuroi.

Vorbitorul a criticat pe tehnicienii din secțiile agricole locale care nu vin în mijlocul țăranilor muncitori să le arate cum se lucrează mai bine pămîntul.

Tov. Iordache Spirea, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Jegălia, regiunea Constanța a arătat că arătura de toamnă a fost lăsată negrăpată pentru a opri zăpada mai bine pe cîmp. Primăvara, a grăpat bine pămîntul, astfel ca vîntul să nu-l poată usca. Insămînțatul l-a făcut cu mașina de semănat floarea soarelui cu 2 țevi la o distanță de 80 cm. Prima prașilă a făcut-o în timp ce alți țărani abia însămînțau porumbul. Peste două săptămîni, la a doua prașilă, a văzut că porumbul mai avea cîte 2 fire pe alături.

Pe acestea **nu le-a smuls, ci le-a sucit.** După ce a făcut încă o prașilă, porumbul a crescut ca în povești. La cules a — spus el niciodată nu m-am aplecat, că știuleții erau sus. Așa am putut să realizez 3.200 kg. porumb boabe la hectar.

Tov. Ghișoiu Vasile, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Cîlnic, regiunea Hunedoara a arătat cum a obținut o recoltă de 3.050 kg. porumb boabe la hectar.

Printre metodele înaintate a folosit și polenizarea suplimentară artificială. Anul viitor, a spus el, voi aplica polenizarea pe întreaga suprafață și îi îndemn pe toți țăranii care vor să aibă o recoltă bogată de porumb să aplice această metodă de mărire a recoltei.

Rezultatele obținute se datoresc în foarte mare măsură cunoștințelor noi pe care le-am căpătat despre metodele de muncă folosite de fruntașii din agricultură din Uniunea Sovietică.

Tov. Cioară Petre, membru al gospodăriei agricole colective din comuna Rast, regiunea Craiova, a arătat cum au obținut colectiviștii 4020 kg. porumb la hectar. Aceasta se datorește folosirii metodelor agrotehnice ca: dezmiriștitul și arătura adîncă, îngrășarea pămîntului cu bălegar, trei prașile etc.

Tov. Tomescu Nicolae, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Voicești, regiunea Pitești, a arătat printre altele cum pregătește sămînța de porumb: „Eu procedez în felul următor — a spus el —: toamna aleg din grămadă, în timpul culesului, la desfacerea foilor, știuleții cu rînduri drepte și boabe rotunde, cei mai copți, frumoși, sănătoși și cu vîrful acoperit de boabe. Acești știuleți legați de foi doi cîte doi îi agăț în podul casei. Primăvara, cu cîteva zile înainte de semănat, curăț cotorul știuletului și vîrful, iar mijlocul îl folosesc pentru sămînță".

Prin buna alegere a sămînței și prin aplicarea regulilor agrotehnice el a reușit să obțină o producție medie de porumb de 2360 kg. boabe la hectar.

Tov. Spiridon Ilie, membru al întovărășirii agricole din comuna Matca, regiunea Bîrlad, a arătat felul cum a muncit în întovărășire pentru a obține 3000 kg. boabe porumb la hectar. Intre altele, el a subliniat importanța deosebită pe care o are prășitul. Prima prașilă a făcut-o la 27 mai cu prășitoarea, după care a dat cu sapa, tăind toate buruienile din jurul porumbului și lăsînd o distanță de 50—60 cm. între fire pe rînd. A doua prașilă a făcut-o după patru săptămîni; tot atunci a făcut și copilitul. Porumbul a crescut bine, a legat bine, s-a copt în bune condițiuni deși a avut lipsă de ploaie. Consătenii care au făcut prașilele cu întîrziere au obținut recolte mai scăzute, unele chiar sub 1500 kg. la hectar.

Urmează la cuvînt, **tov. Baloș Vasile**, brigadier la gospodăria colectivă din comuna Lenauheim, regiunea Arad.

Pe lîngă buna pregătire a terenului, colectiviștii s-au îngrijit să aibă sămînță de soi bine aleasă. Sămînța au pregătit-o încă din toamnă iar încercarea puterii de încolțire a boabelor au făcut-o din februarie. Folosind și alte metode agrotehnice ca grăpatul de primăvară, semănatul la timpul potrivit, trei prașile etc., colectiviștii din Lenauheim au obținut 4200 kg. porumb la hectar.

Tov. Dumitru Dinu, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Bistreț, regiunea Craiova, a arătat că urmînd sfaturile agrotehnice ascultate la conferințele de la căminul cultural a pregătit terenul pentru porumb încă din vară, imediat după recoltarea griului, desmiriștindu-l. Pe loc a cărat circa 25.000 kg. gunoi. In septembrie a făcut o arătură adîncă de 20—25 cm. lăsînd-o în brazdă crudă pentru a se înmagazina apa din ploi. Primăvara a scos cormanul de la plug și a tras cu plugul numai cu fierul. Sămînța aleasă din vreme a semănat-o apoi cu semănătoarea, scoțînd două țevi, astfel ca să aibă o distanță de 60 cm. între rînduri. La prima prașilă a lăsat în cuib numai 1—2 fire de porumb. In total a efectuat 3 prașile. A obținut de pe un hectar 4200 kg. porumb boabe.

Tov. Badiu Gh., membru al gospodăriei agricole colective din comuna Turcoaia, regiunea Galați, a arătat cum gospodăria, înființată în toamna anului 1952, a obținut din primul an 3120 kg. de porumb știuleți la hectar și 4—5000 kg. dovleci.

Luînd cuvîntul, **tov. Vladimir Dalas**, inginer agronom de la stațiunea experimentală Tg. Frumos a arătat că pentru mărirea producției la hectar la porumb stațiunea raionează soiuri de porumb portocaliu de Tg. Frumos, care este răspîndit la toate unitățile socialiste din agricultură.

A urcat apoi la tribună **tov. Crișmac Marin**, brigadier în gospodăria colectivă din comuna Fetești, regiunea Constanța, a cărui brigadă a obținut o producție de 2600 kg. porumb la hectar. El a arătat că această recoltă se datorește printre altele și faptului că au ales un soi potrivit și anume: soiul I.C.A.R. 54, potrivit raionului Fetești.

Vorbitorul a arătat printre altele că brigada sa ar fi obținut o recoltă mai mare de 2600 kg. porumb la ha. însă n-au îngrășat pămîntul cu gunoi de grajd și n-au făcut polenizarea suplimentară artificială. „La stațiunea experimentală I.C.A.R.-Mărculești, recolta de porumb a ajuns pe unele locuri pînă la 4000 kg., pentru că acolo s-a făcut printre altele și polenizarea suplimentară artificială. Ne angajăm să muncim mai bine, încheie vorbitorul, să obținem anul acesta o recoltă și mai mare."

Tov. Burgher Ana, brigadieră în gospodăria agricolă de stat „Scînteia", regiunea Arad, a vorbit despre metodele agrotehnice care i-au ajutat pe colectiviști să obțină 4330 kg. porumb boabe la hectar. Porumbul a fost însămînțat pe un loc care înainte cu un an fusese cultivat cu bumbac. Locul a fost îngrășat cu bălegar de grajd încă din toamna anului 1952. Am obținut 129.000 kg. porumb de pe 30 de hectare, față de 48.000 kg. cît prevedea planul, adică cu 81.000 kg porumb în plus față de plan.

A mai luat cuvîntul țăranul muncitor cu gospodărie individuală **Ion Singur**, din comuna Moșnița Nouă, regiunea Timișoara, care a arătat cum a folosit ajutorul tehnicienilor pentru a obține o recoltă de 3500 kg. porumb boabe la hectar. La fel, țăranul muncitor cu gospodărie individuală **Iancu Pal**, din comuna Bălțați, regiunea Iași, a arătat că a obținut o recoltă de 2100 kg. porumb boabe la hectar prin însămînțarea porumbului de soi raionat. Țăranul muncitor cu gospodărie individuală **Alexandru Peleș**, din comuna Parhida, regiunea Oradea, a subliniat importanța muncilor de îngrijire a culturilor care, făcute la timp, l-au ajutat să obțină o recoltă de 5800 kg. știuleți la hectar.

Consfătuirea își continuă lucrările.

(Agerpres)

Sfat legumicol

Lucrări de sezon pentru legume

Zăpada abundentă care a căzut, a stînjenit în parte lucrările ce trebuiesc făcute în sere și răsadnițe pentru asigurarea unei producții bogate la legume timpurii.

Pentru a înlătura urmările viscolului trebuie, în primul rînd, să curățăm terenul de zăpadă, să împrejmuim locul destinat răsadnițelor și să trecem de urgență la așezarea acestora.

E bine ca locul ales pentru răsadnițe să fie la adăpostul unei plantații sau al unui gard viu, să permită orientarea răsadnițelor cu geamurile spre sud, să aibă apă în apropiere și, pentru a evita atacul șoarecilor, să nu fie în apropierea șirelor de paie, sau a magaziilor. Pentru înlocuirea tocurilor se vor folosi cît mai mult cu putință materiale locale ca: nuiele, chirpici, cărămizi, însă cu condiția ca să se închidă perfect spațiul răsadniței.

Pregătirea și folosirea bălegarului

Se folosește bălegarul de cal nedospit sau un amestec de frunze, bălegar de cal și bălegar de vite cornute. Pe locul ales, bălegarul pregătit se așează furcă cu furcă, cît se poate de uniform: grosimea bălegarului trebuie să fie, după călcare, pînă la 60—80 cm. în lunile ianuarie și februarie, 40—50 cm. în luna martie și 30—40 cm. în luna aprilie.

Tocul de răsadnițe se așează cu geamurile spre sud pentru ca plăntuțele să primească lumina soarelui cît mai uniform. Se așează ramele peste care se pun rogojini; răsadnițele rămîn acoperite timp de 3—5 zile, după care, dacă se constată că bălegarul a început să se încingă se pune pămînt în răsadniță.

Se recomandă ca, înainte de a pune pămîntul, să se presare peste bălegarul din răsadniță un strat subțire de praf de var sau cenușă, spre a împiedica apariția ciupercilor și mucegaiului.

Așezarea pămîntului și semănatul în răsadniță

In pămîntul ce se pune în răsadniță predomină mranița. In mod obișnuit, la două părți mraniță se adaugă o parte pămînt de țelină și dacă acesta este mai argilos, se amestecă cu nisip.

Grosimea stratului de pămînt din răsadniță este de 8-12 cm. pentru semănăturile destinate repicării, și de 15-18 cm. pentru cele care nu se repică sau pentru răsadnițele în care urmează a se repica.

Pămîntul se așează în răsadniță, se acoperă cu rame și rogojini pînă se încălzește și semințele de buruieni încep să încolțească. In acest moment se greblează, se netezește și apoi se face semănatul. Cu ajutorul unui marcator se fac șănțulețe depărtate la 3—4 cm. și adînci de 0,5—1 cm., în care se seamănă semințele de varză timpurie, gulii, conopidă, salată, pătlăgele roșii etc. Se folosesc 10—15 gr. semințe la ramă pentru semănăturile care se repică și 4-6 gr. pentru cele care nu se mai repică. Semințele se acoperă cu un strat de 0,5—1 cm. mraniță amestecată cu nisip, sau chiar numai cu nisip pentru semințele foarte mici, cum sînt cele de țelină, apoi se presează cu ajutorul unei scînduri.

Ingrijirea răsadurilor de legume

Indată după semănat se udă, se așează geamurile, se pun rogojinile și se controlează răsadnița spre a urmări temperatura și nevoia de apă. Răsadnița se ține acoperită pînă cînd colțul semințelor începe să iasă. Din acest moment se îndepărtează rogojinile în timpul zilei, spre a da lumină plăntuțelor. Răsadnițele se aerisesc în timpul zilei cînd se înlătură rogojinile. Pe măsură ce plăntuțele se măresc și timpul se încălzește, se dă din ce în ce mai mult aer și lumină, spre a se obișnui plantele cu temperatura de afară.

In timpul vegetației, plantele se udă și se plivesc de buruieni ori de cîte ori este nevoie. Spre a se obține răsaduri de bună calitate, îndată ce plăntuțele au 2-3 frunze, se răresc, transplantîndu-le în alte răsadnițe pregătite în același fel cu răsadnițele pentru prima semănătură, numai cu stratul de bălegar mai subțire iar cel de pămînt mai gros (15-18 cm.). Această lucrare poartă denumirea de repicat. Pentru repicat se scot cîte 300-400 fire care se pun în cutii, apoi se sădesc în noile rasadnițe la distanțe mai mari, îngropîndu-se pînă sub primele frunze, avînd grijă să se îndese pămîntul în jurul lor.

Distanța la care se face repicatul variază de la 5-12 cm. între fire, după felul legumei și numărul repicărilor. Repicatul se face în rînduri, pe urmele lăsate de marcator sau pe șănțulețele trase cu ajutorul unui băț.

Repicatul răsadurilor trebuie făcut pe vreme liniștită, călduroasă și înnorată, pentru ca plăntuțele să nu fie stînjenite în vegetație; pămîntul de pe rădăcini nu trebuie să fie îndepărtate în momentul repicatului.

După repicat plantele se udă potrivit, apoi se acoperă cu rame și se umbresc 2-3 zile, în care timp răsadurile își formează rădăcini și se prind.

Se recomandă ca semănatul sau repicatul roșiilor timpurii, al verzei, conopidei, al dovleceilor, pepenilor și castraveților să se facă în cuburi (ghivece) nutritive, după metoda sovietică de lucru explicată în consfătuirea pe țară și în consfătuirile regionale ale legumicultorilor.

Avantajele cuburilor nutritive sînt mari: cuburile mențin în întregime rădăcinile plantei și dau plăntuței posibilități bune de creștere deoarece conțin însemnate cantități de materii hrănitoare.

Se recomandă a se folosi pe scară largă ramele tipar de confecționare a cuburilor în dimensiuni de la 5×5×5 cm. pînă la 10×10×10 cm. după răsadul care va fi repicat sau sămînța ce va fi semănată în o...

Un dușman de temut al plantelor în răsadniță este coropișnița. Impotriva coropișnițelor se pun în răsadnițe momeli otrăvite, iar contra bolilor, răsadurile de roșii, vinete și ardei se stropesc cu soluții de piatră vînătă în proporție de 500 gr. la 100 litri apă, la care se adaugă 500 gr. var nestins.

Cu o săptămînă sau două înainte de a răsădi răsadurile în grădină, le descoperim complet în timpul zilei, iar peste noapte le acoperim numai cu rogojini, afară de ultimele nopți, cînd rămîn complet descoperite.

Iarovizarea cartofilor

Iarovizarea cartofilor timpurii începută în luna februarie se face după metoda acad. T. D. Lîsenco. Soiurile de cartofi care se vor folosi sînt: Frühbote, Viola, Galben timpuriu, Gulbaba, Săpunari.

Iarovizarea se face în camere pe stelaje așezate perpendicular pe direcția de unde vine lumina sau în lădițe ce se așează în stivă. Cartofii se tratează mai întîi cu o soluție de 1 litru formalină la 80 litri apă. Cartofii se țin 8-10 zile la întuneric la o temperatură de 15 grade și, după ce au dat colții, se scot la lumină, iar camera se aerisește. Se dau la o parte cartofii care nu au încolțit sau au dat colții în forma de fire. Odată pe săptămînă cartofii rămași se întorc. Iarovizarea durează 40-50 de zile. După 1 martie cartofii semi-timpurii se pot ■arovîza în șanțuri cu gunoi, bine încălzite, acoperite cu rogojini.

In răsadnițe calde se pot obține recolte de cartofi timpurii la sfîrșitul lunii martie și începutul lunii aprilie. Plantarea cartofilor în răsadnițe calde trebuie făcută imediat. Pentru buna reușită, se va menține o temperatură constantă și potrivită, în care scop patul cald se va face din 1/3 gunoi de cal și 2/3 gunoi de bovine. Peste bălegar se pune un strat compus din 50 la sută pămînt de țelină și 20-30 la sută mraniță, 15-20 la sută turbă și 10-20 la sută nisip de rîu. Cartofii se plantează la 5-7 cm adîncime, cîte 4 cuiburi la geam. Odată cu cartofii se seamănă pentru răsaduri roșii le, varza, salata, ridichile etc. După 20—30 de zile de la repicat, se îngrașă solele cu 50—100 gr. cenușă și 20-30 gr. superfosfat la geam. La sfîrșitul lunii martie se pot obține 10 kg. de cartofi timpurii la m. p.

O deosebită atenție trebuie dată construirii de noi răsadnițe spre a avea loc suficient pentru repicat și așezat cuburile nutritive.

Ing. D BRAILEANU
colaborator al Societății de Științe Agricole „I. V Miciurin"

In lupta pentru stabilirea unei cît mai bune circulații, alături de personalul conducător al tramvaielor și autobuzelor I.T.B. se evidențiază și muncitorii din ateliere. Stahanovistul utemist Staicovici Marius de la secția strungărie a Atelierelor Centrale I.T.B., organizîndu-și bine locul de muncă obține însemnate succese. Pe luna ce a trecut el și-a depășit norma cu 71 la sută.

In fotografie: utemistul Staicovici Marius la locul de muncă.

Oamenii muncii au cinstit memoria lui I. V. Stalin

Oamenii muncii din patria noastră au comemorat un an de la încetarea din viață a lui I. V. Stalin, marele discipol și continuator al operei lui Lenin.

In întreprinderi, instituții, școli, la sate, S.M.T.-uri, gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat au avut loc expuneri consacrate vieții și operei lui I. V. Stalin.

In Capitală, la întreprinderile „Steaua Roșie", „Industria bumbacului", „23 August", „21 Decembrie", la Institutul de științe economice și planificare „V. I. Lenin", la Ministerul Industriei metalurgice și construcțiilor de mașini s-au ținut expuneri despre „I. V. Stalin, marele continuator al operei lui Lenin".

In întreprinderile, instituțiile și unitățile agricole socialiste din regiunile Ploiești Stalin, Craiova, Oradea, Galați, Iași, Regiunea Autonomă Maghiară etc, activiști de partid, propagandiști și agitatori au vorbit oamenilor muncii despre viața și opera lui I. V. Stalin, despre marile victorii obținute de poporul sovietic sub conducerea partidului comunist, sub steagul lui Lenin și Stalin.

In numeroase întreprinderi, instituții și cămine culturale s-au organizat standuri în care au fost expuse lucrările teoretice ale lui I. V. Stalin.

In ziua de 5 martie, la orele 11.30, a avut loc depunerea de coroane de flori la monumentul lui I. V. Stalin din București. Au fost depuse coroane de flori din partea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri și din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Au mai fost depuse coroane de flori din partea Ambasadei U.R.S.S. și din partea ambasadelor și misiunilor diplomatice ale țărilor de democrație populară.

Cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria lui I. V. Stalin.

6 martie 1945

La 6 martie, poporul nostru sărbătorește împlinirea a nouă ani de cînd masele populare, organizate și conduse de către partidul clasei muncitoare, au impus venirea la putere a primului guvern democratic, guvern în care reprezentanții celor ce muncesc dețineau poziții precumpănitoare.

Instaurarea acestui guvern reprezintă un moment de seamă în istoria patriei noastre. Decenii de-a rîndul s-au perindat la cîrma țării noastre guverne burghezo-moșierești a căror activitate era străină de interesele poporului muncitor, guverne care slujeau interesele capitalului autohton și străin. Fiecare nou guvern al exploatatorilor promitea să guverneze altfel decît toate celelalte guverne însă promisiunile sale nu se împlineau niciodată.

Guvernarea instaurată la 6 martie 1945 se deosebește fundamental de toate cele care au precedat-o prin aceea că pentru prima oară în istoria patriei noastre clasa muncitoare condusă de partidul ei comunist a căpătat rolul conducător în stat. Puterea instaurată la 6 martie 1945 exprima noul raport de forțe existent în țara noastră, creșterea continuă a avîntului luptei clasei muncitoare care a dus la zdrobirea complotului menit să reinstaureze stăpînirea burgheziei și moșierimii și la zădărnicirea planurilor de intervenție în treburile noastre interne ale imperialiștilor americani și englezi.

Biruința obținută de către poporul nostru muncitor la 6 martie 1945 a fost posibilă ca o urmare a victoriilor de importanță istorico-mondială ale Armatei Sovietice în războiul împotriva fascismului. Eliberarea Romîniei de către Armata Sovietică a însemnat împiedicarea realizării calculelor reacțiunii internaționale care nădăjduia că țara noastră va redeveni o semicolonie a trusturilor occidentale. In condițiile create de eliberarea țării de către Uniunea Sovietică, poporul nostru a putut să-și ia soarta în propriile sale mîini și să pornească pe calea luminoasă a făuririi unui regim care să corespundă intereselor sale vitale.

Perioada de după 23 August 1944 a fost o perioadă de intensă activitate politică a maselor populare. Partidul Comunist Romîn a chemat la luptă poporul pentru democratizarea țării, pentru sprijinirea frontului antihitlerist, pentru demascarea și zdrobirea uneltirilor partidelor reacționare care vroiau să oprească mersul nostru înainte și să readucă trecutul întunecat de mizerie și suferințe. Poporul muncitor era hotărît să împiedice revenirea la vremurile „curbelor de sacrificiu" și ale grevelor înăbușite în sînge ca în 1933 la Grivița Roșie. Poporul muncitor urma cu fidelitate îndemnul comuniștilor de a înlătura guvernele cu majoritate reacționară, de a lua cu asalt primăriile, prefecturile, de a înfăptui pe cale revoluționară reforma agrară. In focul acestei aprige lupte s-a consolidat alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, alianță de nezdruncinat, de care aveau să se fărîme toate manevrele burgheziei și moșierimii. Peste capul regelui, al partidelor burgheze și al călăului fascist Rădescu, înfrîngînd împotrivirea turbată a acestora, comuniștii au mobilizat țărănimea muncitoare la exproprierea moșiilor și la împărțirea lor țăranilor lipsiți de pămînt sau cu pămînt puțin. Reforma agrară s-a efectuat pe cale revoluționară, cu sprijinul și sub conducerea clasei muncitoare.

Masele populare nu s-au lăsat intimidate nici de provocări, nici de crimele puse la cale împotriva lor de moșieri și capitaliști. Gloanțele trase din palatul regal la 24 februarie 1945 împotriva mulțimii care manifesta au făcut să curgă sînge muncitoresc dar n-au putut stăvili lupta revoluționară a poporului muncitor. Agenturile imperialiste s-au dedat la tot soiul de uneltiri cu scopul de a fereca din nou țara în lanțurile imperialismului. Poporul romîn condus de partid, a smuls însă pentru totdeauna Romînia din lagărul imperialist. Oamenii muncii din țara noastră, stăpîni pe soarta lor, au spulberat încercările imperialiste de a instaura o dictatură fascistă în Romînia. Zădărnicirea acestor încercări și instaurarea guvernului democrat la 6 martie 1945 au constituit o nouă confirmare a rolului poporului de creator al istoriei.

Victoria de la 6 martie 1945 constitue un moment de seamă în lupta poporului nostru muncitor pentru făurirea regimului de democrație populară. Victoria de la 6 martie 1945 a deschis drum larg pentru realizarea unor mari transformări în țara noastră, transformări care au făcut ca Romînia să devină o țară cu un regim politic și social înaintat. Cucerirea puterii de stat de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, reprezintă cea mai de seamă dintre biruințele poporului muncitor. Regimul democrat-popular este cea mai democratică orînduire de stat din întreaga istorie a poporului nostru, orînduirea care a pus capăt pentru totdeauna stăpînirii burghezo-moșierești.

Regimul de democrație populară a descătușat uriașa forță creatoare a poporului muncitor. Anii care au trecut de la 6 martie 1945 au fost ani de strălucite victorii pe frontul muncii constructive, ani de dezvoltare neîncetată a economiei naționale și de îmbunătățire continuă a nivelului de viață al maselor muncitoare. In acești ani, desfășurarea evenimentelor a confirmat în întregime justețea politicii partidului izvorîtă din aplicarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste, din folosirea experienței glorioasului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

In 1947 au fost alungați din guvern ultimii reprezentanți ai burgheziei, iar la 30 decembrie 1947 a fost înlăturat principalul stîlp al exploatatorilor — regele. Proclamarea Republicii Populare Romîne a deschis căi largi de activitate creatoare poporului nostru muncitor.

In economia țării a fost creiat un puternic sector socialist prin naționalizarea principalelor mijloace de producție, de transport, bancare etc., prin apariția primelor unități socialiste în agricultură, prin crearea și dezvoltarea comerțului de stat și cooperatist etc.

Crearea sectorului socialist din economia națională s-a desfășurat în condițiile sabotajului și uneltirilor din partea claselor exploatatoare și agenturilor serviciilor de spionaj imperialiste. Dar nici sabotajul și nici blocada economică instituită de imperialiști împotriva țărilor de democrație populară n-au putut împiedica avîntul economiei noastre.

Intre țările lagărului democrat au luat naștere și s-au consolidat relații de colaborare și ajutor reciproc, relații care au făcut posibilă în ciuda blocadei capitaliste dezvoltarea continuă a economiei acestor țări. La baza acestor relații stă ajutorul multilateral, frățesc dat de Uniunea Sovietică.

In anii regimului de democrație populară, grație muncii pline de abnegație a clasei muncitoare, aliata cu țărănimea muncitoare și datorită sprijinului U.R.S.S., a devenit cu putință ca volumul producției industriale să fie în 1953 de cca. 2,5 ori mai mare decît în 1938 și de 3,5 ori mai mare decît în anul 1948. Industria noastră socialistă produce în prezent utilaj petrolifer, minier și de construcții, mașini-unelte, tractoare, mașini agricole, electromotoare, turbine, rulmenți, instalații industriale, utilaje pentru industria textilă și alimentară. In 1953 producția globală industrială a crescut cu 14,4 la sută față de 1952.

Paralel cu dezvoltarea industriei grele se urmărește dezvoltarea industriei producătoare de bunuri de larg consum. Programul de măsuri adoptat de plenara C. C. al P.M.R. din august 1953 prevede că pînă în 1955 proporția investițiilor pentru industria bunurilor de larg consum se va dubla față de 1953. Producția de țesături de bumbac trebuie să crească la cca. 210 milioane m.p. în 1954 și la 250 milioane m.p. în 1955; cea de țesături de lînă trebuie să atingă cca 30 milioane m.p. în 1954 și 32,5 milioane m.p. în 1955; producția de încălțăminte de piele trebuie să depășească 10 milioane perechi în 1955. Se va asigura lărgirea și îmbunătățirea sortimentelor de mărfuri alimentare cerute de populație.

Plenara C.C. al P.M.R. din august 1953 a acordat o atenție deosebită problemei dezvoltării agriculturii. Ridicarea producției agricole stă în centrul preocupărilor partidului și guvernului. Mijloacele mecanizate puse la dispoziția agriculturii cresc cu fiecare an. Aceasta a făcut posibil ca în 1953, S.M.T.-urile să efectueze un volum de lucrări cu 60 la sută mai mare ca în anul precedent. Totodată se urmărește sporirea producției animale.

Consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective existente ca și crearea de noi gospodării agricole colective și întovărășiri pentru lucrarea în comun a pămîntului constituie un obiectiv principal al muncii partidului la sate. Partidul și guvernul dau un puternic sprijin gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor pentru ridicarea producției lor, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale membrilor lor. In același timp sînt sprijinite și gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori în vederea continuei sporiri a producției lor, prin acordarea de credite, ajutor agrotehnic și zootehnic, unelte agricole etc. Prin aceasta se asigură sporirea veniturilor țăranilor muncitori, ridicarea nivelului lor de trai.

Mari succese a obținut statul nostru și în ceea ce privește culturalizarea maselor. Revoluția culturală se află în plin avînt în țara noastră.

Poporul nostru este un popor liber, un popor care își exercită din plin toate drepturile democratice. Constituția R.P.R. consfințește realizările noastre de pînă acum. Alegerile din decembrie 1953 pentru Sfaturile Populare au fost o nouă verificare a profundului democratism al regimului nostru.

In anii regimului democrat-popular s-a transformat mult chipul patriei noastre. Viața oamenilor a devenit mai frumoasă, mai plină de conținut. Nevoile materiale și culturale mereu crescînde ale celor ce muncesc sînt satisfăcute într-o măsură tot mai mare. In țara noastră nu mai există șomaj. Economia noastră nu cunoaște crize și anarhia în producție. Niciun sacrificiu nu este prea mare pentru regimul nostru atunci cînd este vorba de omul cu nevoile sale. **In fața tineretului stau larg deschise toate** căile de dezvoltare. Tinerii pot să-și făurească cele mai îndrăznețe visuri cu siguranța că ele vor fi îndeplinite. Tînăra generație crește educată într-un spirit nou, o generație cultă, însuflețită de un înalt spirit patriotic.

Politica partidului și statului nostru pornește de la interesele fundamentale ale poporului și se bizue pe sprijinul poporului. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat că **„Practica arată că aplicarea principiului comunist al îmbinării experienței conducătorilor cu experiența maselor face ca politica partidului să reprezinte nu numai înțelepciunea și voința partidului, ci și înțelepciunea și voința întregului popor muncitor".**

Poporul nostru luptă pentru consolidarea cuceririlor sale revoluționare, pentru întărirea neîncetată a statului democrat-popular. In lupta pentru socialism se întărește unitatea moral-politică a poporului nostru muncitor. Intărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, alianță în care rolul conducător îl are clasa muncitoare, constitue baza regimului democrat-popular asigurînd mersul înainte pe drumul socialismului. S-a consolidat de asemeni frăția dintre poporul romîn și minoritățile naționale. Uriașa forță creatoare a poporului nostru se manifestă din plin. Conștiința că muncesc pentru fericirea lor, pentru înflorirea patriei, dă oamenilor muncii un avînt nemaiîntîlnit în muncă. In același timp, ei își întăresc vigilența împotriva tuturor uneltirilor dușmanului de clasă care a fost înfrînt dar care nu a pierit încă.

Țara noastră duce o consecventă politică de pace. Dorința noastră de colaborare cu toate popoarele lumii își găsește expresia în politica externă de pace a R.P.R. Țara noastră și-a consolidat prestigiul internațional. Milioane de oameni simpli de pretutindeni văd în realizările noastre un imbold în lupta lor pentru o viață mai bună.

De la 6 martie 1945 și pînă astăzi poporul nostru a străbătut un drum de mari victorii. Organizatorul și inspiratorul tuturor acestor victorii, forța conducătoare în Republica Populară Romînă este Partidul Muncitoresc Romîn. Sub invincibilul steag de luptă al partidului, poporul nostru este hotărît să meargă înainte pe drumul socialismului.

EDGARD OBERST

Cu privire la rezultatele Conferinţei de la Berlin

Declaraţia lui V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite:

Intre 25 ianuarie şi 18 februarie a avut loc la Berlin o conferinţă a miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Angliei, Statelor Unite ale Americii şi Uniunii Sovietice. Această conferinţă a fost consacrată examinării unei serii de probleme internaţionale importante.

Conferinţa precedentă a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri a avut loc în primăvara anului 1949. In ultimii cinci ani nu au mai fost astfel de conferinţe. La rîndul ei, conferinţa de la Berlin a ajuns în unanimitate la concluzia necesităţii ţinerii unei noi conferinţe, cu participarea miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Angliei, S.U.A., U.R.S.S. şi Republicii Populare Chineze, fapt care are o importanţă internaţională bine determinată.

I.

In ultimii cinci ani s-au definit cu multă claritate tendinţele evoluţiei postbelice în lagărul ţărilor capitalismului. Acum este limpede pentru toţi că cercurile guvernante din S.U.A. pretind rolul conducător în cadrul acestui lagăr. Ele pretind şi mai mult. Ele declară fără jenă că şi-au asumat „povara rolului conducător în lume", că Statele Unite ar fi, chipurile, „conducătorul lumii", deşi aceste pretenţii, fireşte, nu au nici un temei.

Aceste tendinţe şi-au găsit expresia practică în formarea blocului Atlanticului de Nord creat în 1949 din iniţiativa guvernului S.U.A. cu sprijinul activ al cercurilor guvernante din Anglia. Pactul Atlanticului de Nord a fost semnat de următoarele ţări: Statele Unite ale Americii, Canada, Anglia, Franţa, Belgia, Olanda, Luxemburg, Danemarca, Norvegia, Islanda, Portugalia, Italia, Grecia şi Turcia. Unele din aceste ţări au semnat pactul sub presiune directă din afară. De fapt, acest pact este un instrument al blocului anglo-american, Statele Unite ale Americii fiind acelea care caută să folosească acest tratat în interesul instaurării dominaţiei lor mondiale. Pactul nord-atlantic seamănă cu cunoscutul „pact anticomintern" care a fost încheiat în 1937 de Germania hitleristă, Japonia militaristă şi Italia fascistă, şi îndreptat la început împotriva U.R.S.S. Nu există motive de îndoială că nici soarta pactului nord-atlantic nu va fi mai bună decît soarta „pactului anticomintern".

Paralel cu pretenţiile făţişe la dominaţia mondială, cercurile guvernante din S.U.A. şi din Anglia au început să sublinieze din ce în ce mai mult că intenţionează să-şi ducă politica externă „de pe poziţii de forţă". Nu este nimic surprinzător în aceasta. De la tendinţa spre dominaţia mondială pînă la politica „de pe poziţii de forţă" sau la politica „pace pe baza forţei", este un singur pas.

Astăzi ştim prea bine cu toţii la ce a dus preamărirea acestei politici, nu numai în S.U.A. şi Anglia, ci şi în celelalte ţări ale blocului nord-atlantic.

O expresie directă a acestei politici este goana înarmărilor desfăşurată în ultima vreme. Goana înarmărilor a atins proporţii fără precedent în Statele Unite, Anglia, Franţa, Belgia, Norvegia şi în celelalte ţări ale acestui bloc. De pe urma acestei goane monopolurile capitaliste din America şi Europa s-au îmbogăţit deja foarte mult. Dar ea a pus pe umerii popoarelor, pe umerii oamenilor muncii povara grea a impozitelor zdrobitoare şi a preţurilor exorbitante ale mărfurilor. O importanţă deosebită s-a acordat intimidării de tot felul cu bombele atomice. Dar nici acest lucru nu a mers prea mult timp. Acum toţi văd că socotelile întemeiate pe speranţele deşarte în ce priveşte menţinerea situaţiei de monopol a S.U.A. în domeniul atomic s-au dovedit a fi cu totul neîntemeiate.

Paralel cu goana înarmărilor, Statele Unite ale Americii şi Anglia au început să construiască o reţea de baze militare în Europa şi pe teritoriile învecinate. Faptul că aceste baze militare sînt construite făţiş în scopuri îndreptate împotriva Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară nu face decît să releve că crearea de baze militare americane nu are nimic comun cu interesele apărării.

Ataşamentul faţă de politica „de pe poziţii de forţă" a dus cu doi ani în urmă la semnarea tratatului de la Paris privitor la constituirea aşa-numitei „comunităţi defensive europene", prin care se prevede refacerea forţelor armate ale Germaniei occidentale. In prezent se elaborează planurile de refacere a militarismului german împotriva cărora s-au pronunţat nu de mult nu numai Franţa şi alte ţări din Europa, ci chiar şi Statele Unite ale Americii şi Anglia. In legătură cu aceasta au apărut noi dificultăţi excepţional de serioase pentru reglementarea problemei germane.

Politica „de pe poziţii de forţă" îşi găseşte expresia şi în multe alte acţiuni ale Statelor Unite ale Americii în domeniul relaţiilor internaţionale.

Nu pot fi trecute cu vederea, de pildă, toate măsurile discriminatorii aplicate în ultimii ani în domeniul comerţului internaţional de Statele Unite ale Americii, împreună cu Anglia şi alte ţări ale acestui lagăr faţă de U.R.S.S., de Republica Populară Chineză şi de ţările de democraţie populară. Deşi această politică a şi adus prejudicii imense chiar Statelor Unite ale Americii şi Angliei, sub diferite pretexte se aplică totuşi diferite măsuri de presiune, pentru a împiedica în continuare un comerţ internaţional normal, pentru a limita şi îngreuna legăturile economice cu ţările lagărului democratic. Rezultatul contrar al acestei politici constă în faptul că în aceşti ani legăturile economice dintre U.R.S.S., China şi ţările de democraţie populară s-au întărit considerabil, iar avîntul economic al acestor ţări a crescut din an în an.

Acum toţi văd că politica „de pe poziţii de forţă" dusă de cercurile guvernante din S.U.A. şi Anglia, nu a dat rezultate pozitive nici în domeniul politic, nici în cel economic. Ea dă greş şi în domeniul militar.

Această politică nu a rezistat încercării, în primul rînd în Coreea. Ea nu a dus Statele Unite la o victorie militară. Incurcîndu-se în intervenţia militară din Coreea, Statele Unite au început să-şi compromită prestigiul militar şi autoritatea morală. Această politică nu a putut să se termine decît printr-un eşec acolo unde poporul a dus o luptă dîrză pentru drepturile sale naţionale, pentru independenţa şi libertatea sa.

Cu tot ajutorul acordat Franţei de către Statele Unite în Indochina, nici aici politica „de pe poziţii de forţă" nu a dus la nimic bun. Politica colonială a Franţei şi politica de sprijinire a „colonialismului" dusă de Statele Unite ale Americii suferă aici o înfrîngere după alta. Războiul prelungit împotriva poporului din Indochina care luptă pentru libertatea sa, nu numai că nu a servit la glorificarea politicii „de pe poziţii de forţă", dar, dimpotrivă, a dus la discreditarea ei totală.

La tot ce s-a spus trebuie adăugat faptul că tocmai în ultimii cinci ani nu numai că a luat fiinţă, dar s-a şi întărit Republica Populară Chineză care a eliberat poporul chinez de sub dominaţia imperialiştilor străini. Acest fapt schimbă radical situaţia în întreaga Asie. Acest fapt este de cea mai mare însemnătate pentru întreaga dezvoltare internaţională.

Tocmai faţă de China politica „de pe poziţii de forţă" a fost şi este aplicată cu o deosebită încăpăţînare şi în numeroase cazuri cu o absurditate dusă la extrem. Dar tocmai aici, eşecul acestei politici se vădeşte deosebit de convingător.

In ultimii cîţiva ani, întregul lagăr al ţărilor socialismului şi democraţiei populare s-a întărit şi consolidat mult. In aceşti ani s-a format cea de a doua piaţă mondială care cuprinde atît ţările înalt dezvoltate din punct de vedere industrial cît şi ţările industrial-agrare făcînd parte din lagărul democratic. Relaţiile politice dintre aceste ţări s-au dezvoltat în direcţia unei colaborări tot mai strînse şi a unei prietenii crescînde.

Ce înseamnă politica „de pe poziţii de forţă", dusă de cercurile guvernante din S.U.A. şi de ţările blocului anglo-american? In ultimă analiză, ea se reduce la o politică externă şi internă dusă în interesul pregătirii unui nou război. Ea nu poate însemna nimic altceva. O asemenea politică nu se poate bizui pe un sprijin trainic din partea popoarelor.

Spre deosebire de această politică a Statelor Unite, politica externă a Uniunii Sovietice este îndreptată spre întărirea păcii şi colaborării internaţionale. Politica Guvernului Sovietic porneşte de la principiul de bază că în relaţiile internaţionale nu există probleme litigioase care să nu poată fi rezolvate pe căi paşnice. Aceasta este o politică de consolidare a păcii. Ea corespunde intereselor colaborării prieteneşti între popoare şi slujeşte cauzei unirii forţelor iubitoare de pace ale popoarelor din întreaga lume.

Pînă nu de mult, orientarea sus-amintită a politicii externe a Statelor Unite ale Americii şi Angliei a dat un anumit ton majorităţii ţărilor din lagărul capitalist. Aplicarea politicii „de pe poziţii de forţă" a dus în mod inevitabil la agravarea încordării în relaţiile internaţionale. Acest lucru s-a făcut simţit în Europa şi în Asia. Acest lucru s-a făcut simţit şi se face simţit în toate părţile lumii.

Iniţiativa Republicii Populare Chineze şi a Republicii Populare Democrate Coreene, care a dus anul trecut la terminarea războiului în Coreea, a produs o schimbare importantă în situaţia internaţională.

Incheierea armistiţiului în Coreea a contribuit la micşorarea încordării în relaţiile internaţionale. Aceasta a permis Uniunii Sovietice să pună problema de a se merge mai departe pe linia micşorării încordării în relaţiile internaţionale. Insuşi faptul convocării conferinţei de la Berlin a dovedit că în actualele condiţii există asemenea posibilităţi. Convocarea conferinţei de la Berlin a fost precedată de o îndelungată corespondenţă diplomatică între Guvernul Sovietic şi guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei. Schimbul de note şi-a avut însemnătatea sa. Acest lucru a îmbunătăţit condiţiile în vederea convocării conferinţei de la Berlin.

Propunerile prezentate de guvernele celor trei state occidentale s-au mărginit la aceea ca proiectata conferinţă să se limiteze la discutarea cîtorva chestiuni referitoare la problema germană şi la problema tratatului cu Austria. Ele au căutat să evite discutarea altor probleme şi a problemei generale a micşorării încordării internaţionale.

In ceea ce îl priveşte, Guvernul Sovietic a socotit că după ce s-a terminat războiul din Coreea şi a fost încheiat armistiţiul, s-au creat condiţii prielnice pentru a se discuta problema măsurilor menite să contribuie la micşorarea generală a încordării în relaţiile internaţionale, inclusiv problema reducerii armamentelor şi a neadmiterii de baze militare străine pe teritoriile altor state.

Guvernul Sovietic a propus ţinerea unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai celor cinci mari puteri — Franţa, Anglia, S.U.A., U.R.S.S. şi Republica Populară Chineză — în cadrul căreia să se discute problema măsurilor în vederea micşorării încordării în relaţiile internaţionale, precum şi a unei conferinţe a miniştrilor celor patru puteri pentru problema germană, inclusiv problema restabilirii unităţii Germaniei şi încheierii tratatului de pace.

In corespondenţa diplomatică care a durat pînă la sfîrşitul anului trecut nu s-a izbutit să se realizeze un acord deplin, întrucît S.U.A., Anglia şi Franţa au obiectat împotriva susmenţionatei conferinţe a celor cinci mari puteri, cu participarea Republicii Populare Chineze. Atunci, Guvernul Sovietic a declarat că va supune spre examinare această chestiune conferinţei de la Berlin a reprezentanţilor Franţei, Angliei, S.U.A. şi U.R.S.S. în legătură cu care se realizase deja un acord.

La conferinţa de la Berlin partea noastră a propus următoarea ordine de zi:

1) Despre măsurile pentru micşorarea încordării în relaţiile internaţionale şi despre convocarea unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Angliei, S.U.A., Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Chineze.

2) Problema germană şi sarcinile asigurării securităţii europene.

3) Despre tratatul de stat cu Austria.

Această ordine de zi a fost adoptată de conferinţă, deşi cu unele rezerve.

Nu se poate uita în ce fel a fost pregătită opinia publică din ţările occidentale înainte de conferinţa de la Berlin. Şi în această pregătire s-a manifestat principala orientare a politicii externe anglo-americane, relevată de mine mai sus.

In ultima vreme, cercurile dominante din S.U.A., precum şi cele din Anglia au luat tot felul de măsuri pentru a intensifica presiunea asupra U.R.S.S. Nu numai presa acestor cercuri, ci şi oameni de stat au făcut fel de fel de declaraţii despre inutilitatea tratativelor cu Uniunea Sovietică şi despre inevitabilitatea eşecului conferinţei de la Berlin. Deşi a recurs la tot felul de mijloace de presiune, inclusiv ameninţări de torpilare directă a conferinţei, presa reacţionară n-a putut ascunde totuşi interesul S.U.A., Angliei şi Franţei pentru conferinţa de la Berlin. Guvernele acestor ţări nu puteau să nu ţină seama de presiunea crescîndă a cercurilor opiniei publice democrate, care cereau ca conferinţa reprezentanţilor celor patru puteri să ţină seama de năzuinţele popoarelor spre destinderea încordării în relaţiile internaţionale. In aceeaşi direcţie influenţează şi creşterea mişcării de eliberare naţională a popoarelor, mai ales în Asia. Desfăşurarea evenimentelor a confirmat că Franţa, Anglia şi Statele Unite au fost deosebit de interesate în convocarea conferinţei de la Berlin.

Inainte de a vorbi despre acordurile realizate la conferinţa de la Berlin trebuie să ne oprim asupra divergenţelor care s-au manifestat între poziţiile U.R.S.S. şi celor trei state occidentale.

II.

Conferinţa a acordat cea mai mare atenţie problemei germane. După cum ştie toată lumea, aceasta este principala problemă dintre cele care au rămas nerezolvate după sfîrşitul războiului. Or, cele patru state ai căror reprezentanţi au participat la conferinţa de la Berlin poartă o răspundere deosebită pentru rezolvarea justă a acestei probleme. Aceasta înseamnă că problema germană trebuie rezolvată ţinîndu-se seama de interesele asigurării păcii şi securităţii în Europa, precum şi în conformitate cu interesele naţionale ale Germaniei democrate.

Discuţia a arătat pe deplin în ce constă fondul divergenţelor între Uniunea Sovietică, pe de o parte, şi S.U.A., Anglia şi Franţa, pe de altă parte.

Aceasta nu înseamnă însă că atitudinea manifestată în Franţa faţă de problema germană coincide întru totul cu atitudinea manifestată faţă de această problemă în cercurile dominante din S.U.A. şi Anglia. Uniunea Sovietică a stat şi stă pe poziţia că sarcinile asigurării păcii şi securităţii în Europa impun în primul rînd să nu se admită reînvierea militarismului german.

Din aceasta rezultă că măsurile a căror aplicare este necesară pentru restabilirea unităţii Germaniei pe baze paşnice şi democratice nu trebuie amînate. Această poziţie este în deplină concordanţă cu acordurile încheiate atît în perioada războiului cît şi imediat după sfîrşitul lui între ţările coaliţiei antihitleriste — S.U.A., Anglia şi U.R.S.S. — cu adeziunea ulterioară a Franţei.

Guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei au abandonat însă această poziţie, calcă în picioare acorduri internaţionale de cea mai mare importanţă semnate la timpul lor şi au păşit pe calea sprijinirii reînvierii militarismului german. Intrucît în prezent aceasta nu se poate face pentru întreaga Germanie, ele pregătesc stăruitor remilitarizarea părţii occidentale a Germaniei. In această acţiune ele se sprijină şi pe guvernul Adenauer de la Bonn.

Dacă guvernele Franţei, Angliei şi S.U.A. ar fi fost de acord, aşa cum este şi guvernul Uniunii Sovietice, ca reînvierea militarismului german este inadmisibilă, rezolvarea celorlalte probleme litigioase ar fi fost uşurată în mare măsură. In acelaşi timp, aceasta ar fi însemnat ca guvernele celor patru puteri trebuie să se sprijine în această acţiune nu pe militarişti şi revanşarzii germani, ci pe forţele germane democrate şi iubitoare de pace, care exprimă adevărata voinţă a poporului german. Conferinţa de la Berlin a confirmat că orientarea politicii externe a blocului anglo-american care se exprimă în politica „de pe poziţii de forţă" sau „pace bazată pe forţă" se manifestă şi în problema germană.

Acest lucru este dovedit de faptele ca tratatele de la Paris şi Bonn semnate în mai 1952. Aceste tratate au făcut ca primejdia reînvierii militarismului german să devină deosebit de actuală. In virtutea tratatului de la Paris se creează pe termen de 50 ani aşa-numita „comunitate defensivă europeană", sub al cărei steag se organizează „armata europeană" compusă din forţe armate ale Franţei, Italiei, Belgiei, Olandei, Luxemburgului, precum şi ale Germaniei occidentale. De aici rezultă că din numărul total de aproximativ 30 de state europene, şase state europene, printre care şi Germania occidentală, şi-au propus să creeze o grupare militaristă restrînsă şi închisă căreia i s-a atribuit pe nedrept emblema de „europeană", deşi patru cincimi din statele europene nu fac parte din ea. Acest tratat legalizează refacerea armatei vest-germane (Wehrmachtul) şi integrarea sa în sus-menţionata grupare militaristă. Pentru început se proiectează constituirea a 12 divizii vest-germane, dar există deja planuri de sporire ulterioară a acestor trupe. Nu întîmplător se şi vorbeşte de crearea a 25 sau chiar 60 de divizii vest-germane. In această ordine de idei nu se poate trece peste faptul că zilele trecute parlamentul vest-german (Bundestagul), în dispreţul constituţiei în vigoare, a adoptat hotărîri care permit introducerea în Germania occidentală a serviciului militar obligatoriu pentru bărbaţii care au împlinit vîrsta de 18 ani. Prin aceasta se urmăreşte a se da mînă liberă guvernului Adenauer pentru crearea unei armate. Afară de tratatul de la Paris, semnat de cele şase state, tot atunci a fost încheiat tratatul de la Bonn, care a fost semnat de Statele Unite ale Americii, Anglia şi Franţa, precum şi de Germania occidentală. Tratatele de la Paris şi Bonn se completează reciproc.

Potrivit tratatului de la Bonn, pe teritoriul Germaniei occidentale se vor afla timp de zeci de ani trupe ale S.U.A., Angliei şi Franţei, ceea ce va transforma Germania occidentală într-un stat semiocupat. Aceste tratate poartă şi semnătura guvernului Adenauer care reprezintă actualmente principalul reazim al revanşarzilor vest-germani, care vor să netezească drumul refacerii militarismului german. Revanşarzii vest-germani au acceptat astăzi să semneze tratatul de la Bonn, umilitor pentru poporul german. Dar este mai presus de orice îndoială că atunci cînd, potrivit tratatului de la Paris, în Germania occidentală va fi creată o armată comandată de generali hitlerişti, ei nu vor mai ţine seama de această semnătură. Atunci se vor dezvălui adevăratele lor scopuri, socotelile lor agresive revanşarde, şi primele care vor simţi acest lucru vor fi ţările vecine. Simultan cu tratatele de la Paris şi Bonn a fost dată publicităţii o declaraţie tripartită a S.U.A., Angliei şi Franţei, avînd drept scop să sprijine şi să grăbească prin toate mijloacele crearea „comunităţii defensive europene", şi, prin urmare, a „armatei europene".

Toate acestea dezvăluie planurile de mare anvergură ale cercurilor guvernante din S.U.A., Anglia şi Franţa, care au şi determinat semnarea tratatelor de la Paris şi Bonn. Deşi S.U.A. şi Anglia nu-şi integrează trupele în „armata europeană", ele vor să fie totuşi adevăraţii stăpîni în această treabă. Calculele privitoare la crearea unei „armate europene" cuprinzînd armata militariştilor vest-germani pot fi explicate numai prin planurile de pregătire a unui nou război în Europa. Devine totodată evident că cercurile guvernante din S.U.A. vor ca acest război să fie dus cu mîinile „europenilor".

După crearea „armatei europene", dintre toate cele cinci mari puteri numai Franţa va fi lipsită de posibilitatea de a avea o armată naţională proprie, întrucît forţele ei armate vor face parte din „armata europeană". Este mai presus de orice îndoială că în această „armată europeană" situaţia dominantă va reveni forţelor armate ale Germaniei occidentale. In acelaşi timp, Franţa calcă în picioare în mod flagrant înseşi bazele tratatului franco-sovietic din 1944 care au drept scop neadmiterea unei noi agresiuni din partea militarismului german. Există miniştri francezi care se pretează la toate acestea, deşi este de neînţeles cum se poate împăca această poziţie cu demnitatea şi cu interesele naţionale ale Franţei. După cum se ştie, tratatul de la Paris nu a fost încă ratificat de parlamentele Franţei, Belgiei şi Italiei şi de aceea nu a intrat încă în vigoare. In ultimul timp însă, S.U.A. şi Anglia exercită o presiune tot mai puternică — în special asupra Franţei — pentru ca acest tratat să fie ratificat şi să înceapă a fi aplicat.

La conferinţa de la Berlin nu numai Dulles şi Eden, ci şi Bidault, ministrul afacerilor externe al Franţei, a adus fel de fel de argumente în favoarea tratatului de la Paris şi a creării „comunităţii defensive europene". S-a ajuns chiar să se spună că tratatele încheiate cu Germania occidentală nu vor fi, din punct de vedere formal, obligatorii pentru viitoarea Germanie unificată. De aceste declaraţii ale miniştrilor francez, englez şi american îşi vor aminti militariştii şi revanşarzii germani, cînd le va veni timpul, dacă vor izbuti să folosească în mod practic posibilitatea de refacere a militarismului în Germania occidentală oferită de tratatul de la Paris.

Este însă clar de pe acum că, de fapt, guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei, precum şi guvernul Adenauer, exclud însăşi posibilitatea unificării Germaniei occidentale şi a celei răsăritene într-un stat german unic. In conformitate cu tratatul de la Paris, ele declară direct că nu vor admite unificarea celor două părţi ale Germaniei şi că, prin urmare, nu vor admite crearea unui stat german unic şi independent, dacă acest tratat nu va fi extins asupra întregii Germanii unificate. Toate acestea arată într-o lumină vie cît de mică însemnătate acordă ei tuturor celorlalte propuneri ale lor în problema germană. Se poate înţelege că pe miniştrii S.U.A., Angliei şi Franţei nu i-a interesat la conferinţa de la Berlin rezolvarea efectivă a problemei germane, sau măcar rezolvarea vreunei probleme practice avînd o mare însemnătate pentru poporul german. Atenţia lor a fost absorbită de o singură năzuinţă: de a netezi drumul pentru crearea „armatei europene", potrivit tratatului de la Paris, care deschide porţile pentru reînvierea militarismului în Germania occidentală.

La conferinţa de la Berlin nu a fost acceptată nici măcar propunerea Guvernului Sovietic de a-i asculta pe germani şi de a afla ce gîndeşte poporul german însuşi despre sarcinile urgente ale unificării Germaniei şi despre participarea poporului german la asigurarea păcii şi securităţii în Europa. Acest lucru nu a fost dorit nici de guvernul Germaniei occidentale care, după cum se vede, nu intenţionează să se întîlnească în jurul aceleiaşi mese cu guvernul Germaniei răsăritene — guvernul Republicii Democrate Germane — care se împotriveşte planurilor de reînviere a militarismului german. Şi totuşi, în actualele condiţii, Republica Democrată Germană este aceea care exprimă adevărata voinţă a tuturor germanilor iubitori de pace, aspiraţiile reale ale poporului german către pace şi relaţii prieteneşti cu celelalte popoare. Refuzul de a asculta pe reprezentanţii germani dovedeşte cît de departe au fost reprezentanţii S.U.A., Angliei şi Franţei de a se ocupa în mod serios de problema germană.

Miniştrii S.U.A., Angliei şi Franţei nu au vrut să examineze proiectul sovietic de tratat de pace cu Germania. Ei nu au prezentat un proiect propriu de tratat de pace. Ei au refuzat chiar să examineze problema grăbirii pregătirii tratatului de pace cu Germania, deşi în urmă cu cîţiva ani conferinţa miniştrilor celor patru puteri abordase deja examinarea amănunţită a acestei probleme.

Miniştrii celor trei puteri occidentale au refuzat să examineze problema constituirii unui guvern provizoriu al întregii Germanii format din reprezentanţi ai parlamentelor Germaniei răsăritene şi occidentale, deşi aceasta ar fi constituit un pas real spre restabilirea unităţii Germaniei pe baze democratice şi paşnice. Ei au refuzat de asemenea să accepte propunerea părţii sovietice cu privire la crearea a două comitete pe întreaga Germanie: unul — pentru îmbunătăţirea legăturilor economice şi administrative între Germania răsăriteană şi cea occidentală, şi al doilea — pentru problemele uşurării condiţiilor de dezvoltare a culturii naţionale germane. Ei s-au eschivat de la orice măsuri practice în vederea unei apropieri între Germania răsăriteană şi cea occidentală, deşi aceasta este calea cea mai sigură spre restabilirea unităţii Germaniei.

Miniştrii S.U.A., Angliei şi Franţei n-au înţeles să examineze propunerile Uniunii Sovietice privitoare la uşurarea obligaţiilor financiar-economice ale Germaniei răsăritene şi occidentale legate de consecinţele războiului. Ei ştiu bine că în Germania răsăriteană aceste măsuri au şi fost aplicate şi că aici cheltuielile de ocupaţie, de pildă, au şi fost reduse la 4,5 la sută din veniturile bugetului de stat al Germaniei răsăritene. In acelaşi timp, în Germania occidentală impozitele cresc, iar cheltuielile de ocupaţie sporesc tot mai mult. In acest an, cheltuielile de ocupaţie se cifrează la aproape 35 la sută din totalul veniturilor bugetului de stat al Germaniei occidentale.

Propunerea miniştrilor S.U.A., Angliei şi Franţei în problema germană s-a redus la un singur lucru — ţinerea unor aşa numite „alegeri libere" în Germania răsăriteană şi în cea occidentală. Dar nici această propunere nu avea nimic comun cu rezolvarea problemei germane în conformitate cu interesele asigurării păcii şi securităţii în Europa şi cu ţinerea unor alegeri cu adevărat libere. Mai mult, această propunere era pătrunsă de la un capăt la altul de neîncredere în poporul german şi în forţele sale democratice.

Chiar şi această chestiune pur internă a Germaniei s'a propus să fie luată din mîna germanilor şi transmisă autorităţilor de ocupaţie. Propunerea Uniunii Sovietice ca cele patru puteri să-i ajute pe germani să creeze un guvern provizoriu al întregii Germanii format din reprezentanţi ai parlamentelor şi organizaţiilor democratice din Germania răsăriteană şi din cea occidentală şi ca acest guvern să ţină singur alegeri libere în toată Germania, nu a fost acceptată.

Nu a fost acceptată nici altă propunere a noastră, şi anume ca pînă la alegerile pe întreaga Germanie să se procedeze la retragerea tuturor trupelor de ocupaţie de pe teritoriul Germaniei atît a celei răsăritene cît şi a celei occidentale cu excepţia unor contingente strict limitate. Această propunere sovietică a avut ca scop să facă cu neputinţă o presiune a autorităţilor de ocupaţie asupra alegerilor. Totuşi, partizanii aşa numitelor „alegeri libere" au refuzat să accepte şi această propunere care corespunde cel mai bine intereselor adevăratei libertăţi a alegerilor. Dulles rosteşte şi astăzi discursuri despre conferinţa de la Berlin în care se erijează în partizan zelos al „libertăţii" popoarelor, în partizan al „alegerilor libere". Noi ştim însă că nu orice vorbe despre „libertate" reprezintă o apărare a adevăratei libertăţi a poporului, a oamenilor muncii. Anumitor „apărători" ai libertăţii le place „libertatea" în care exploatatorii şi militariştii au mînă liberă şi duc o viaţă uşoară în timp ce poporul muncitor rămîne sub ameninţarea permanentă a războiului şi a unei noi exterminări. Noi, se înţelege, nu sîntem pentru o asemenea „libertate". Noi sîntem pentru altă libertate, pentru adevărata libertate, în care militariştii sînt lipsiţi de posibilitatea de a atrage popoarele în noi războaie sîngeroase.

Se ştie că în momentul respectiv în perioada 1932-1933, Hitler şi clica lui au venit la putere tot pe baza unor aşa numite „alegeri libere". Hitler n-a devenit deodată cancelar al Reichului german. La început, drumul i-a fost netezit de adenauerii de atunci, de teapa faimosului Von Pappen, care era membru al aceluiaşi partid ca şi actualul prim-ministru de la Bonn, Adenauer. Se ştia prea bine că atunci, în spatele lui Hitler şi al acoliţilor săi de teapa lui Von Pappen, stăteau magnaţii monopolişti germani care şi-au adunat capitalurile mai ales prin dezvoltarea excesivă a industriei de război. Şi în prezent, în spatele clicii lui Adenauer care visează la grăbirea militarizării Germaniei occidentale stau aceiaşi magnaţi monopolişti germani care îşi întemeiază socotelile privitoare la noi profituri şi supraprofituri grase pe o nouă cursă a înarmărilor şi care îşi leagă interesele în primul rînd de planurile de refacere a militarismului german.

Guvernele S.U.A., Angliei şi Franţei se pronunţă în vorbe pentru alegeri libere, însă în realitate refuză să aibă de-a face cu forţele democratice şi iubitoare de pace ale poporului german. Ele îşi fac socoteala că „libertatea" pe care ar dori s-o acorde Germaniei o vor putea asigura cel mai bine cu ajutorul autorităţilor de ocupaţie, sprijinindu-se pe trupele de ocupaţie. O asemenea neîncredere în forţele democratice şi iubitoare de pace din Germania nu numai că nu poate uşura dezvoltarea ulterioară a Germaniei pe baze democratice şi paşnice, dar constituie un sprijin direct pentru militariştii şi revanşarzii germani, care se şi bucură de acest sprijin în Germania occidentală, în vederea realizării ţelurilor lor.

In actuala politică a guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei cu privire la Germania totul este subordonat planurilor de creare a „comunităţii defensive europene", adică a „armatei europene", ceea ce duce la refacerea militarismului în Germania occidentală. Această orientare nu poate sluji cauzei consolidării păcii în Europa. Prin această orientare se barează în acelaşi timp calea spre restabilirea unităţii Germaniei, întrucît Germania occidentală încetează de a fi un stat iubitor de pace, iar restabilirea Germaniei pe baze democratice şi paşnice devine cu neputinţă.

Uniunea Sovietică este pentru o altă politică, pentru o altă orientare în problema germană.

Aceasta şi-a găsit expresia în propunerile sale cu privire la grăbirea încheierii tratatului de pace, precum şi la unificarea Germaniei, la crearea unui guvern provizoriu al întregii Germanii şi la ţinerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie. Aceste propuneri au drept scop să grăbească pe toate căile unificarea naţională a Germaniei şi să asigure în acelaşi timp dezvoltarea ulterioară a Germaniei pe baze democratice şi paşnice. Este cu totul evident că propunerile U.R.S.S. exclud posibilitatea creării unei situaţii în care Germania să poată deveni din nou un focar primejdios de agresiune în Europa. Aceste propuneri pornesc de la inadmisibilitatea refacerii militarismului german.

Aşadar, rezolvarea problemei germane se rezumă în prezent la o singură problemă esenţială: a reface sau a nu reface militarismul german.

Trebuie spus că orientarea spre crearea „armatei europene", însoţită de refacerea militarismului în Germania occidentală, întîmpină în afara cercurilor guvernamentale, o împotrivire activă în ţări ca Franţa, Anglia şi chiar Germania occidentală.

Astfel, în Franţa, împotrivirea faţă de această orientare creşte nu numai în rîndurile muncitorilor şi ale altor pături ale oamenilor muncii, ci şi în cercurile burgheze. In parlamentul francez această împotrivire creşte din ce în ce mai mult. In rîndurile poporului englez nemulţumirea faţă de această orientare este larg răspîndită. Nu este întîmplător că aproape jumătate din deputaţii laburişti din parlament s-au pronunţat împotriva acestei orientări, susţinută de liderii de dreapta ai partidului laburist. De altfel, chiar şi în Germania occidentală, social-democraţii, ţinînd seama de starea de spirit a maselor, continuă să se pronunţe împotriva politicii lui Adenauer, care tinde să forţeze reînvierea militarismului german chiar şi cu preţul renunţării la unificarea Germaniei.

Aceasta este lesne de înţeles. Politica care duce la renaşterea militarismului german provoacă o nelinişte legitimă în toate ţările Europei. In legătură cu această orientare se pune cu toată acuitatea întrebarea: încotro merg lucrurile — spre consolidarea păcii sau spre un nou război?

Incotro duce actuala orientare a S.U.A., Angliei şi Franţei în problema germană?

Această orientare duce la crearea unei grupări militare a unor state europene îndreptată împotriva altor state europene. A urma această cale înseamnă a renunţa la sarcinile consolidării păcii şi securităţii în Europa. A urma această cale înseamnă a porni pe calea pregătirii unui nou război în Europa, ceea ce duce la un al treilea război mondial.

Este oare adevărat că Franţa, Italia, Belgia şi ţările europene legate de ele sînt nevoite să urmeze această cale în interesul securităţii? Este oare necesară cu adevărat crearea „comunităţii defensive europene" şi odată cu aceasta: remilitarizarea Germaniei occidentale, pentru a garanta securitatea şi pacea în Europa?

In ultimul timp, mai ales în Franţa, s-a pus nu o singură dată întrebarea dacă există o alternativă pentru „comunitatea defensivă europeană", cu alte cuvinte prin ce s-ar putea înlocui această faimoasă „comunitate" şi dacă se poate garanta pacea şi securitatea în Europa fără a recurge la crearea „armatei europene", care se sprijină pe renaşterea militarismului în Germania occidentală. Deşi aceste întrebări au fost puse nu o singură dată, aceasta s-a făcut deobicei pentru a justifica în mod indirect planurile prevăzute în tratatele de la Bonn şi Paris.

La conferinţa de la Berlin, Uniunea Sovietică a opus planurilor de creare a unor grupări militare ale statelor europene un plan concret potrivit căruia asigurarea păcii şi securităţii pentru toate ţările Europei ar fi pusă pe o bază solidă. Acest plan şi-a găsit expresia în proiectul sovietic de tratat general european cu privire la asigurarea securităţii colective în Europa. „Tratatul general european" prevede garanţii corespunzătoare împotriva agresiunii şi încălcării păcii în Europa. La acest tratat pot participa toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială. Pînă la restabilirea unităţii Germaniei, la acest tratat ar putea participa atît Republica Democrată Germană cît şi Republica Federală Germană, iar după restabilirea unităţii statului german — Germania unificată. In cazul unei agresiuni armate împotriva vreunuia dintre participanţi, tratatul prevede acordarea de ajutor din partea celorlalţi participanţi la tratat prin toate mijloacele aflate la dispoziţia lor, inclusiv folosirea de forţe armate în vederea restabilirii şi menţinerii păcii internaţionale şi a securităţii în Europa.

In acelaşi timp, propunerile sovietice prevăd o uşurare considerabilă a situaţiei Germaniei încă de pe acum, incluzînd retragerea trupelor de ocupaţie ale celor patru puteri de pe teritoriul întregii Germanii în afară de contingente strict limitate.

Propunerile sovietice tind la crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa în locul unor grupări militare de state europene opuse una alteia.

Din 1947 există un tratat regional interamerican de asistenţă mutuală, la care participă Statele Unite ale Americii şi toate republicile sud-americane. Asemenea acorduri regionale, cu condiţia asigurării caracterului lor strict defensiv, pot avea o importanţă pozitivă, deşi bineînţeles, nu pot fi considerate legitime încercările cercurilor guvernante din S.U.A. de a folosi tratatul amintit în interesele lor strîmte, sub pretextul luptei împotriva comunismului. Respingînd obiecţiunile împotriva „tratatului general european cu privire la asigurarea securităţii colective în Europa", delegaţia sovietică a arătat cît de lipsite de temei sînt aceste obiecţiuni, atunci cînd ele sînt îndreptate împotriva unui tratat regional pentru Europa. Un asemenea tratat, avînd un caracter cu adevărat defensiv, este întru totul compatibil şi cu principiile Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite.

La conferinţa de la Berlin s-a spus nu numai odată că lumea actuală este scindată, că în prezent există ţări cu orînduiri sociale diferite. Este de la sine înţeles că nu putem să nu ţinem seama de acest fapt. Nu putem să nu ţinem seama de faptul că nu numai Uniunea Sovietică, ci şi o serie întreagă de alte state au pornit pe drumul socialismului şi al democraţiei populare şi înaintează cu succes pe acest drum.

In aceasta, noi vedem cea mai importantă realizare a secolului al XX-lea. Nu intenţionăm să negăm faptul că lagărul păcii, democraţiei şi socialismului grupează în prezent state care au o populaţie de 800 milioane de oameni. Creşterea forţelor acestui lagăr democratic este evidentă şi într-adevăr, edificatoare în multe privinţe.

Totuşi, noi sîntem în mod consecvent pentru principiul leninist al coexistenţei statelor cu orînduiri sociale diferite.

Noi considerăm că în ciuda deosebirii dintre orînduirile sociale ale ţărilor Europei de exemplu, toate popoarele europene sînt interesate în menţinerea şi întărirea păcii. Noi dorim ca în problema apărării păcii să nu existe două lagăre nici în Europa, nici în întreaga lume. Noi chemăm toate statele europene **să renunţe la crearea de grupări militare**, îndreptate una împotriva alteia, deoarece crearea unor asemenea grupări nu poate să nu ducă la război. In loc de aceasta, noi propunem **constituirea unui lagăr unic al tuturor statelor europene** care tind spre asigurarea securităţii lor şi spre întărirea păcii în Europa. In cadrul acestui sistem de securitate europeană nici un stat, oricît de puternic ar fi, nu trebuie să aibe o poziţie dominantă. Suveranitatea tuturor participanţilor la acest sistem de securitate colectivă precum şi suveranitatea fiecăruia dintre ei trebuie să fie garantată şi pusă la adăpost de orice atentat din afară. Acestea sînt principiile care stau la baza proiectului de „tratat general european privitor la securitatea colectivă în Europa".

Acest proiect nu a fost sprijinit de miniştrii afacerilor externe ai Franţei, Angliei şi S.U.A. Dar nici un ministru nu poate respinge ideea securităţii colective a popoarelor Europei. Această idee este pe înţelesul popoarelor. Ea trezeşte simpatia tuturor oamenilor iubitori de pace.

Ideea tratatului general european privitor la securitatea colectivă în Europa îşi va croi mereu noi căi spre inimile milioanelor de oameni şi aceasta va sluji în modul cel mai sigur cauza păcii şi securităţii în Europa şi în întreaga lume. Totodată, Uniunea Sovietică preconizează neadmiterea creării de forţe armate germane pînă la încheierea tratatului de pace, ceea ce ar însemna neutralizarea Germaniei pentru această perioadă.

Unii miniştri sau alţii pot, fireşte, elabora şi în viitor tot felul de planuri de creare a „comunităţii defensive europene" şi de remilitarizare a Germaniei occidentale. Dar din toate acestea nu va rezulta decît o nouă grupare militară, nesigură şi lipsită de sprijinul popoarelor. Altceva este ideea securităţii colective a popoarelor Europei, care este exprimată în tratatul general european sau care poate îmbrăca altă formă. Această idee se bucură de tot mai multe simpatii în rîndurile popoarelor Europei, deoarece ea exprimă cele mai profunde aspiraţii spre întărirea păcii, spre instaurarea securităţii generale.

Guvernul Sovietic nu şi-a ascuns niciodată atitudinea negativă faţă de pactul Atlanticului de nord care exprimă tendinţa blocului anglo-american spre dominaţia mondială. Incercările de creare a „comunităţii defensive europene", inclusiv complicitatea directă la reînvierea militarismului german, sporesc în mod considerabil divergenţele existente. Guvernul Sovietic este împotriva sporirii acestor divergenţe. Noi tindem spre reglementarea problemelor litigioase în interesul întăririi păcii. In cazul de faţă devine deosebit de limpede că Uniunea Sovietică exprimă sentimentele şi gîndurile tuturor popoarelor iubitoare de pace din Europa şi nu numai ale acelor din Europa.

Discutarea problemei germane în cadrul conferinţei de la Berlin a arătat că în această problemă divergenţele dintre Uniunea Sovietică şi cele trei state occidentale se rezumă înainte de toate la chestiunea militarismului german, întrucît există planuri de refacere a acestuia. Uniunea Sovietică, care a suportat principala povară a luptei împotriva agresiunii hitleriste, nu poate subaprecia primejdia unei noi agresiuni în cazul cînd s-ar admite renaşterea militarismului german.

Primejdia crescîndă pe care o reprezintă remilitarizarea Germaniei occidentale nu putea să nu se răsfrîngă şi asupra problemei austriace.

La conferinţa de la Berlin s-a putut vedea că S.U.A., Anglia şi Franţa sînt gata să-şi retragă obiecţiunile privitoare la acele articole din proiectul de tratat cu Austria în le-

(Continuare în pag. 4-a)

Cu privire la rezultatele conferinței de la Berlin

Declarația lui V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U. R. S. S.

(Urmare din pag. 3-a)

gătură cu care formulaseră obiecțiuni în cei cinci ani precedenți. Această împrejurare a arătat îndeajuns cît de neîntemeiate erau obiecțiunile lor anterioare.

La conferința de la Berlin, partea sovietică a declarat că este gata să semneze de îndată tratatul cu Austria, dacă vor fi acceptate două propuneri a căror necesitate este impusă de semnarea tratatului de la Paris cu privire la „comunitatea defensivă europeană".

Iată aceste două propuneri: In primul rînd, noi am propus ca Austria să-și asume angajamentul de a nu participa la nici un fel de grupare militară îndreptată împotriva altor state care au participat la războiul împotriva hitlerismului și la eliberarea Austriei, și ca teritoriul Austriei să nu fie pus la dispoziție pentru crearea de baze militare străine.

In al doilea rînd, noi am insistat ca în tratatul cu Austria să se specifice că în legătură cu întîrzierea încheierii tratatului de pace cu Germania există posibilitatea menținerii unor unități militare străine ale celor patru state aflate actualmente pe teritoriul Austriei și că problema datei retragerii unităților militare ale celor patru puteri de pe teritoriul Austriei va fi examinată din nou cel mai tîrziu în 1955. Dacă n-ar exista planul de creare a „armatei europene", această ultimă rezervă nu ar fi fost necesară. Ea a devenit necesară deoarece S.U.A. și Anglia aplică în prezent tot felul de măsuri de presiune pentru ca Franța și celelalte state să accepte refacerea militarismului în Germania occidentală, ceea ce, bine înțeles, mărește primejdia unui nou Anschluss (anexare) al Austriei.

Guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței n-au acceptat propunerea Uniunii Sovietice privitoare la introducerea acestor două completări la tratatul cu Austria. Prin aceasta, și guvernul austriac a fost împiedicat să manifeste înțelegerea cuvenită față de aceste propuneri. Drept urmare, tratatul cu Austria nu a fost semnat.

Faptele menționate mai sus dovedesc că răspunderea pentru împiedicarea semnării tratatului cu Austria revine guvernelor S.U.A., Angliei și Franței, care nu vor să renunțe la planurile de reînviere a militarismului german, ceea ce mărește primejdia unui nou Anschluss al Austriei.

Incercările pe care le fac în prezent persoane oficiale din S.U.A., Anglia și Franța, precum și din Austria, de a arunca asupra Uniunii Sovietice vina pentru nesemnarea tratatului cu Austria, sînt lipsite de orice temei. In condițiile actuale, Guvernul Sovietic nu poate să nu țină seama de primejdia reînvierii militarismului german și de o nouă amenințare de Anschluss al Austriei, a cărui neadmitere este prevăzută în mod special în tratatul cu Austria. Uniunea Sovietică declară că este gata să semneze tratatul cu Austria de îndată ce vor fi acceptate propunerile mai sus arătate, care corespund intereselor poporului austriac însuși, precum și intereselor păcii și securității tuturor popoarelor Europei.

III.

In afară de problemele germană și austriacă, la conferința de la Berlin a fost examinată și problema măsurilor privitoare la micșorarea încordării în relațiile internaționale, care a format obiectul primului punct al ordinei de zi. Discutarea acestei probleme a avut fără doar și poate importanța ei.

La conferința de la Berlin s-au ținut în total 27 de ședințe. In acest număr se includ și cele șase ședințe restrînse cu participare redusă, în cadrul cărora s-au examinat mai cu seamă probleme referitoare la primul punct al ordinei de zi.

In urma acestor discuții, miniștrii au căzut de acord asupra a două hotărîri.

După cum se știe, s-a realizat un acord potrivit căruia guvernele U.R.S.S., S.U.A., Franței și Angliei vor contribui la rezolvarea cu succes a problemei dezarmării sau cel puțin la o reducere însemnată a înarmărilor. Acest acord n-a satisfăcut întrutotul delegația sovietică. El nu oglindește propunerea noastră de a se convoca în cursul anului acesta o conferință mondială pentru reducerea generală a înarmărilor.

Totuși, acest acord impune anumite obligații guvernelor celor patru state. El este îndreptat împotriva goanei înarmărilor, el obligă să se contribue cel puțin la o reducere însemnată a înarmărilor, lucru asupra căruia Uniunea Sovietică a insistat fără încetare.

A fost de asemenea realizat un acord privitor la convocarea unei conferințe la Geneva, la 26 aprilie 1954. Aceasta va fi o conferință a reprezentanților U.R.S.S., S.U.A., Franței, Angliei și Republicii Populare Chineze pentru reglementarea pașnică a problemei coreene cu participarea Republicii Coreea, a Republicii Populare Democrate Coreene și a celorlalte țări ale căror forțe armate au participat la operațiunile militare din Coreea și care vor dori să ia parte, precum și pentru problema restabilirii păcii în Indochina — de asemenea cu participarea statelor interesate în această chestiune.

Astfel, la 26 aprilie va avea loc la Geneva, cu participarea celor cinci mari puteri, o conferință pentru două din cele mai arzătoare probleme ale situației din Asia: problema coreeană și problema situației din Indochina. Prin aceasta, Republica Populară Chineză va ocupa locul ce-i revine de drept la conferința cu celelalte mari puteri.

Astăzi nu se poate aprecia încă pe deplin importanța acestui acord realizat la conferința de la Berlin. Dar acest acord poate servi la rezolvarea a două probleme importante din Asia, ceea ce va contribui la continua micșorare a încordării internaționale.

Adunarea Generală a O.N.U., care și în acest caz a acționat sub presiunea Statelor Unite ale Americii, s-a dovedit neputincioasă în rezolvarea problemei coreene. Această presiune din partea S.U.A. a dus Adunarea Generală la hotărîri nejuste care au torpilat convocarea conferinței politice în problema coreeană. In același sens au acționat reprezentanții S.U.A. și la tratativele de la Panmunjon.

Conferința de la Berlin a ajutat la dezlegarea acestui nod. In prezent, reprezentanții Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze, Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței, împreună cu reprezentanții celor două părți ale Coreei, vor putea examina problema reglementării definitive a problemei coreene. Sarcina constă în a contribui la unificarea națională a Coreei pe baze democratice și la trecerea Coreei de la armistițiu la o pace trainică.

La conferința de la Berlin, reprezentantul Franței a manifestat un interes deosebit pentru problema indochineză. In această regiune, politica colonială a Franței a intrat într-un impas, lovindu-se de lupta eroică a poporului vietnamez care-și apără drepturile la pace și libertate națională. Această politică a pus totodată o povară insuportabilă pe umerii poporului francez cerindu-i noi și noi sacrificii peste puterile sale.

In fața conferinței de la Geneva va sta o sarcină complexă — asigurarea restabilirii păcii și drepturilor naționale ale popoarelor din Indochina. In această privință, multe depind de poziția guvernului Franței dar și de poziția Statelor Unite ale Americii, care se amestecă tot mai mult în treburile Indochinei. Principalul va depinde însă de recunoașterea de către toți participanții la conferință a necesității de a rezolva problema restabilirii păcii în Indochina nu prin continuarea unui război fără sorți de izbîndă, ci printr-un acord care să corespundă principiilor libertății și independenței naționale a popoarelor.

★

In prezent, rezultatele conferinței de la Berlin sînt discutate pe larg. In numeroase țări, în această problemă se pronunță reprezentanți oficiali și presa de diferite orientări.

Ministrul de externe al Franței a vorbit zilele acestea despre importanța conferinței de la Berlin, îndeosebi despre însemnătatea acordului privitor la convocarea unei noi conferințe la Geneva unde va fi discutată problema restabilirii păcii în Indochina.

Desfășurarea evenimentelor arată cît de actuală a devenit rezolvarea acestei probleme.

In discursul rostit săptămîna trecută în Camera Comunelor, ministrul afacerilor externe al Angliei a făcut cîteva observații critice la adresa conferinței de la Berlin, dar a recunoscut totodată că această conferință a fost „pe deplin oportună". El a adăugat că, fără îndoială, „conferința nu a intensificat încordarea internațională". Din aceste declarații reiese nemulțumirea pentru faptul că unele socoteli legate de încercările de presiune asupra U.R.S.S. nu au dat rezultatele așteptate.

Se știe de asemenea că, în Statele Unite, Dulles a fost atacat de anumiți senatori, în special pentru spiritul excesiv de concesiv de care ar fi dat, chipurile, dovadă față de China. Acești senatori sînt atrași în mod irezistibil spre trecut și ar dori ca marele popor chinez să rămînă la vechea situație de stat semicolonial, exploatat cu nerușinare de capitalul străin. Dar aceste timpuri au dispărut pentru totdeauna. Să sperăm că acest lucru va fi înțeles și de senatorii amintiți.

Pe baza tuturor celor spuse se poate ajunge la anumite concluzii.

Firește, rezultatele conferinței de la Berlin nu trebuie supraapreciate. Cu atît mai mult cu cît ele vor putea fi apreciate cum se cuvine abia după rezultatele conferinței de la Geneva, asupra căreia s-a căzut de acord la Berlin.

Dar nu se poate să nu se țină seama de faptul ca lunga pauză între conferințele marilor puteri, care s-a prelungit timp de cinci ani, s-a încheiat. A avut loc conferința de la Berlin, care a contribuit la lămurirea unei serii de probleme internaționale și care a deschis calea spre o conferință a reprezentanților S.U.A., Angliei, Franței, Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze, cu participarea reprezentanților altor state.

Măsurile luate de Uniunea Sovietică au ca scop micșorarea încordării în relațiile internaționale și, prin urmare, întărirea păcii. Faptele dovedesc că aceste măsuri nu rămîn fără rezultat. Totul arată ca politica dusă de Guvernul Sovietic contribuie la întărirea pozițiilor internaționale ale Uniunii Sovietice și ale întregului lagăr democratic.

Convocarea Congresului scriitorilor sovietici

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: la 4 martie, la Moscova și-a încheiat lucrările plenara conducerii Uniunii Scriitorilor Sovietici, care a examinat chestiunea convocării celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici.

Plenara a hotărît să convoace Congresul al II-lea al scriitorilor sovietici la 15 noiembrie 1954 la Moscova. Raportul principal cu privire la situația și sarcinile literaturii sovietice va fi prezentat de Alexandr Fadeev, președintele conducerii Uniunii Scriitorilor Sovietici.

Scriitori de seamă vor prezenta referate cu privire la dezvoltarea diferitelor genuri ale literaturii sovietice. Cunoscutul scriitor și activist pe tărîm social Ilya Ehrenburg va prezenta un referat cu privire la literatura progresistă contemporană din străinătate.

Congresul va examina de asemenea chestiunea modificărilor în Statutul Uniunii Scriitorilor Sovietici.

Disensiuni în rîndul partidelor burgheze din Franța în legătură cu „comunitatea defensivă europeană"

PARIS 5 (Agerpres). — Politica guvernului francez în problema „armatei europene" și a războiului din Indochina a dat naștere la grave divergențe în sînul partidelor radical și socialist (S.F.I.O.)

Ziarul „Libération" relatează că hotărîrea adoptată recent de Consiliul național al partidului socialist cu privire la stabilirea „disciplinei de vot" în vederea votului privind ratificarea tratatului de la Paris a provocat o vie îngrijorare în rîndul organizațiilor locale ale acestui partid.

Referindu-se la „disciplina votului" pe care liderii de dreapta ai partidului vor s-o impună tuturor deputaților socialiști, ziarul „L'Humanité" amintește că după eliberarea Franței, socialiștii care în ciuda „disciplinei de vot" au votat împotriva lui Pétain în 1940 — au fost felicitați de conducerea partidului socialist. Deputații socialiști Titeux (departamentul Ardennes) și Pauzier (departamentul Hérault) au criticat cu asprime hotărîrea consiliului socialist. In criticile lor ei au subliniat că problema comunității defensive europene nu a fost încă discutată la Congresul partidului socialist, astfel încît hotărîrea Consiliului național nu poate fi recunoscută ca valabilă.

In același timp, numeroși membri de rînd ai partidului socialist își afirmă cu hotărîre opoziția față de planurile privitoare la crearea armatei europene. Astfel, consiliile municipale din Veigny-Foncenex (Savoia Superioară) și Issoudun (Indre), formate din socialiști, comuniști și independenți au adoptat în unanimitate rezoluții condamnînd acordurile de la Bonn și Paris.

In sînul partidului radical situația este tot atît de încordată. Numeroase federații departamentale ale partidului cer miniștrilor radicali să demisioneze din guvernul Laniel și să respingă proiectul comunității defensive europene.

Presa franceză subliniază că pînă și Martinaud-Deplat, ministru al afacerilor interne și unul din liderii partidului radical, a recunoscut că în partidul său „se resimte o criză extrem de serioasă".

Declarații asemănătoare au făcut deputatul Tardieu și senatorul Marcel Plaisant, președintele comisiei senatoriale a afacerilor externe care a declarat că „prin crearea comunității defensive europene, vom da frîu liber pornirilor agresive ale unei puteri militare, stăpînită de un spirit de revanșă și de dominație bine cunoscut francezilor".

Declarațiile lui Georges Bidault

PARIS 5 (Agerpres). — Georges Bidault, ministrul afacerilor externe al Franței, a făcut o declarație în fața comisiei afacerilor externe a Consiliului Republicii în legătură cu rezultatele conferinței de la Berlin.

„Conferința de la Berlin, a declarat Bidault, a demonstrat tuturor părților posibilitatea coexistenței pașnice. Chiar dacă situația va rămîne neschimbată motivele de îngrijorare par să se fi atenuat".

Ministrul francez al afacerilor externe a continuat să apere politica de integrare a Franței în comunitatea defensivă europeană, invocînd „necesitatea găsirii unui mijloc pentru asigurarea securității".

Răspunzînd întrebărilor puse de senatorii francezi, Bidault a adăugat că „în ce privește comunitatea defensivă europeană, intențiile guvernului au rămas neschimbate. Parlamentul rămîne liber în aprecierea și hotărîrea definitivă pe care va trebui să o ia în legătură cu acest instrument diplomatic".

In ceea ce privește proiectata conferință de la Geneva, ministrul afacerilor externe și-a exprimat oarecari rezerve, subliniind totuși că la Berlin „s-a putut constata voința generală de a reglementa conflictele asiatice".

Procesul unei bande de asasini legionari

Zilele acestea a avut loc la Timișoara, în fața unui complet de judecată al Tribunalului Capitalei R.P.R., compus din Octav Rolărescu, președinte, Ștefania Trandafir și Ion Popa, asesori populari, procesul unui grup de criminali legionari care în octombrie 1940, în perioada dictaturii legionare antonesciene, au asasinat mișelește pe luptătoarea pentru cauza clasei muncitoare Ocskó Tereza.

La proces a asistat un mare număr de oameni ai muncii din Timișoara și Arad.

Fiică de țărani săraci din comuna Dragșina, Ocskó Tereza s-a născut în 1917.

La vîrsta de 15 ani ea se angajează muncitoare la fosta fabrică „Standard", azi fabrica „Ocskó Tereza". In perioada crizei economice din anii 1929—1933, anii în care muncitorimea se ridică la luptă împotriva „curbelor de sacrificiu", șomajului de masă și crîncenelor represiuni polițiste, ea devine membră a U.T.C., iar apoi desfășoară o activitate neobosită în cadrul „Ajutorului Roșu". La vîrsta de 19 ani, luînd parte activă la organizarea unei greve este concediată din fabrică.

Datorită fermității, curajului și devotamentului ei nestrămutat față de cauza clasei muncitoare, ea este primită în rîndurile Partidului Comunist Romîn, încredințîndu-i se diferite munci de răspundere. In anii cînd burghezia și moșierimea pregăteau dictatura carlistă și apoi pe cea legionară-antonesciană, Ocskó Tereza este în primele rînduri ale luptei antifasciste din Banat. Ea desfășoară o muncă intensă pentru trezirea la luptă a oamenilor muncii din Timișoara și apoi din Arad, pentru organizarea rezistenței active împotriva dictaturii fasciste, împotriva pregătirilor în vederea războiului antisovietic. Arestată în toamna anului 1940 de poliția legionară, ea a fost asasinată în chinuri groaznice de călăii fasciști.

Cercetările efectuate de organele judiciare au arătat că uciderea comunistei Ocskó Tereza a fost săvîrșită de un grup de legionari: Cornel Preda, fost chestor al poliției legionare din Arad; Nicolae Rădășan, cumnat al lui Cornel Preda; Ioan Țirău, om de încredere al legionarilor care a îndeplinit mai multe funcții de răspundere în Arad în timpul dictaturii fasciste; Teodor Mureșan, agent al poliției legionare din Arad.

Cu prilejul interogatoriului, în fața declarațiilor martorilor și a dovezilor zdrobitoare, acuzații și-au recunoscut rînd pe rînd vinovăția.

Preda Cornel are la activul său mai multe crime. Pentru zelul de care a dat dovadă în diferite acțiuni teroriste, a fost promovat de legionari în funcția de chestor al poliției din Arad. In această calitate el a schingiuit pe muncitorii și pe luptătorii antifasciști deținuți în celulele poliției și a organizat acțiuni pogromiste împotriva populației evreești. In 1941, Preda a participat activ la rebeliunea legionară.

Rădășan Nicolae, cumnat al lui Preda, a fost cel mai apropiat colaborator al acestuia. In ultimii ani, tăinuind participarea sa la asasinarea Terezei Ocskó, el a izbutit să se strecoare într-o funcție de răspundere în aparatul de stat, unde a sabotat efortul creator al oamenilor muncii.

Țirău Ioan a devenit legionar încă din anul 1933, remarcîndu-se printr-o deplină lipsă de scrupule în îndeplinirea diferitelor acțiuni teroriste ce i se încredințau. In 1950, fiind audiat ca martor de Curtea Criminală Cluj în legătură cu asasinarea lui Ocskó Tereza, a făcut o depoziție mincinoasă ascunzînd crima comisă împreună cu complicii săi.

Mureșan Teodor s-a încadrat în organizația legionară în anul 1936. In timpul guvernării fasciste a fost gardian la chestura poliției din Arad, activînd în cuibul legionar de sub conducerea lui Preda Cornel. In 1941 a participat activ la rebeliune.

Plini de indignare au ascultat oamenii muncii prezenți în sala de judecată relatările acuzaților despre crimele lor bestiale, comise împotriva oamenilor muncii și despre felul cum au organizat monstruosul asasinat al luptătoarei antifasciste Ocskó Tereza. Intr-una din zilele lunii octombrie 1940, Preda Cornel împreună cu Țirău Ioan și Rădășan Nicolae au scos-o din arest pe Ocskó Tereza și au transportat-o într-o cameră. In fața refuzului dîrz al acesteia de a dezvălui dușmanului orice fapt cu privire la munca antifascistă ilegală, desfășurată de ea și de tovarășii ei, cei trei criminali au început s-o lovească în mod bestial cu bastoane de cauciuc. Faptul că în ciuda tuturor schingiuirilor n-au reușit să-i smulgă nici cea mai neînsemnată mărturisire a sporit și mai mult furia călăilor fasciști. „După toate torturile la care am supus-o, n-am putut scoate nicio vorbă de la ea. Tăcerea și dîrzenia ei ne-au înfuriat și mai mult" a recunoscut în cursul procesului acuzatul Ioan Țirău. Ploaia de lovituri și schingiuiri n-a contenit pînă cînd criminalii au asasinat-o pe Ocskó Tereza.

După asasinat, pentru a ascunde urmele crimei, cei trei acuzați au transportat cu o mașină corpul neînsuflețit al lui Ocskó Tereza și l-au îngropat provizoriu în curtea locuinței lui Preda Cornel. A doua zi, Preda Cornel împreună cu Rădășan Nicolae, Mureșan Teodor și Bărbosu Grigore au dezgropat cadavrul și legîndu-l de un bolovan, l-au aruncat în apele Mureșului, înțelegîndu-se între ei să nu vorbească nimănui despre cele petrecute.

Procesul a dezvăluit odată mai mult chipul hidos al fascismului, rolul criminal al bandei legionare, ca organizație teroristă antimuncitorească, ca școală a crimei și trădării de țară, ca agentură a Gestapoului.

După interogatoriul acuzaților a urmat audierea martorilor, ale căror depoziții au scos în evidență noi aspecte ale activității criminale a acuzaților.

In încheierea dezbaterilor, procurorul a cerut pentru toți acuzații pedeapsa maximă prevăzută de legile țării. Apărarea a fost susținută de avocații Tiberiu Coracu, Ilie Pătraș și Nicolae Popescu.

Miercuri, completul de judecată al Tribunalului Capitalei R.P.R. a pronunțat sentința în procesul grupului de criminali legionari. Pe baza legilor în vigoare, acuzații Preda Cornel, Rădășan Nicolae și Țirău Ioan au fost condamnați la moarte și confiscarea averii. Acuzatul Mureșan Teodor a fost condamnat la muncă silnică pe viață, 10 ani degradare civică și confiscarea averii.

Oamenii muncii din Timișoara au primit sentința cu mare satisfacție. (Agerpres)

Tratative comerciale chino-finlandeze

PEKIN 5 (Agerpres). — China Nouă transmite:

In cadrul tratativelor pentru încheierea unui acord comercial chino-finlandez pe anul 1954 reprezentanții guvernelor R. P. Chineze și Finlandei au și obținut o serie de rezultate pozitive.

Se scontează că valoarea totală a schimburilor comerciale între China și Finlanda în acest an va fi cu 19% mai mare decît cea de anul trecut. Mărfurile care vor fi schimbate în cadrul acordului chino-finlandez corespund întru totul intereselor economice ale ambelor țări.

Guvernul chinez a acceptat să plătească în valută străină o parte din valoarea mărfurilor importate din Finlanda.

In momentul de față reprezentanții celor două guverne continuă discuțiile în legătură cu chestiunile de ordin tehnic legate de acest acord.

Scurte știri

● Ziarul „National Zeitung" a anunțat că biroul de recrutare al legiunii străine franceze trimite zilnic din Germania occidentală în Franța aproximativ 30 de tineri, care sînt duși apoi în Africa de nord și înrolați în regimentele acestei legiuni. Aceasta înseamnă, se spune în știre, că acest birou de recrutare furnizează armatei coloniale franceze anual aproximativ 11.000 de tineri din Germania occidentală.

● Ziarele apărute la 5 martie în capitala Danemarcei publică știri în legătură cu rezultatele alegerilor pentru organele comunale. După cum relatează ziarul „Berlingske Tidende" la vot au participat 1.781.642 de alegători (la alegerile pentru Folketing, care au avut loc la 22 decembrie 1953, au participat 2.172.036 alegători). Social-democrații au obținut în întreaga țară 736.222 de voturi (41,32%); radicalii — 139.792 de voturi (7,85%); conservatorii — 343.004 de voturi (19,25%); partidul Venstre — 417.416 de voturi (23,43%), comuniștii — 59.642 de voturi (3,35%); Uniunea de dreapta — 38.947 de voturi (2,19%), așa numitele liste ale celor fără de partid — 38.908 de voturi (2,18%); minoritatea germană — 7.711 voturi (0,43%).

Apreciind rezultatele alegerilor, ziarul „Land og Folk" scrie că aceste date nu dau o imagine clară a sprijinului pe care populația îl acordă comuniștilor. Acest lucru s-a manifestat în primul rînd în faptul că mulți alegători, care votează pentru candidații Partidului Comunist au avut de suferit de pe urma îngrădirii dreptului electoral, precum și în faptul că comuniștii nu și-au pus candidați în toate comunele. Dacă se examinează datele pe anumite comune, rezultă că în multe locuri pentru comuniști au votat mai mulți alegători, decît în septembrie 1953 cînd au avut loc alegerile pentru Folketing. De pildă, la Copenhaga, pentru candidații Partidului Comunist au votat 10,8% din alegători, pe cînd în 1953, la alegerile pentru Folketing au votat 10,3%; la Odense au votat 8,1% față de 7,9% în 1953; la Olborg — 7,2% față de 6,2%; la Fredericia — 6,2% față de 4,1%; la Silkeborg — 5,1% față de 4,2%; la Helsingoer — 9,8% față de 9%; la Holbeke — 5,5% față de 3,9%; la Kege — 11,7% față de 9,5%.

● Politica urmată de guvernul englez în Egipt și Sudan este criticată chiar de către unii membri ai majorității conservatoare din parlamentul britanic. Agenția France Presse anunță că un grup de 40 de parlamentari conservatori au hotărît să supună criticii politica guvernului britanic în Egipt și Sudan în cadrul viitoarelor dezbateri parlamentare.

Ziare din Asia despre participarea R. P. Chineze la conferința dela Geneva

PEKIN 5 (Agerpres). — Numeroase ziare din Ceylon și Indonezia își exprimă satisfacția față de convocarea conferinței de la Geneva care urmează să discute reglementarea pașnică a problemelor coreeană și indochineză.

Săptămînalul „Time News Magazine" care apare la Colombo scrie că apropiata conferință de la Geneva dă noi speranțe în vederea destinderii încordării internaționale. Revista arată că forțele păcii au obținut o mare victorie prin faptul că China va fi reprezentată așa după cum merită, la o conferință a marilor puteri.

De asemenea, numeroase ziare indoneziene salută hotărîrea de a se convoca conferința de la Geneva. Ziarul „Harian Rakjat" declară că realizările conferinței de la Berlin sînt o victorie a cauzei păcii. Anul 1954, scrie ziarul, va fi un an de tratative și pace, precum și de zădărnicire a planurilor de război ale Statelor Unite.

Hotărîrea conferinței de la Berlin, scrie ziarul „Merdeka", provoacă satisfacție și în Indonezia. Pacea în Asia este de o importanță vitală pentru Indonezia. Zadarnic s-ar încerca rezolvarea problemelor asiatice fără participarea Republicii Populare Chineze.

Ziarul „Warta Indonezia" subliniază că destinderea încordării în Asia va deschide calea spre micșorarea încordării în Europa.

Cercurile agresive americane speriate de perspectiva păcii în Indochina

PEKIN 5 (Agerpres).— China Nouă transmite:

Mașina propagandistică americană încearcă să prezinte în culori sumbre viitoarea conferință de la Geneva. Perspectiva păcii sperie cercurile conducătoare americane, în timp ce oamenii iubitori de pace din întreaga lume speră că la conferința de la Geneva se va găsi calea spre rezolvarea pe cale pașnică a problemelor coreeană și indochineză. Agenția Associated Press citează un articol apărut în ziarul „New York Times" în care se arată că la Geneva „comuniștii vor prezenta probabil un plan a lor de reglementare și de pace în Indochina. In acest caz acele cercuri din Franța care doresc pacea în Indochina s-ar îndepărta și mai mult de S.U.A.".

„New York Times" denumește reglementarea pașnică a problemei Indochinei la conferința de la Geneva drept „o cursă" și a cerut francezilor „să nu cadă în capcană".

Desigur, nu mai este un secret pentru nimeni că cercurile influente de la Washington se tem că la conferința de la Geneva s-ar putea ajunge la restabilirea păcii în Indochina. Dacă este vorba de o cursă atunci Washingtonul este acela care o pregătește.

Astfel, agenția International News Service a anunțat la 27 februarie că cercurile oficiale din Washington ar fi amenințat Franța că în cazul în care „ar accepta o pace negociată", consecințele „ar putea fi dezastruoase pentru Uniunea franceză și pentru poziția Franței ca mare putere" și ar „pune în primejdie dominația franceză în Africa de nord". Este clar că acest ton constituie o amenințare la adresa Franței. Cu alte cuvinte, americanii lasă să se înțeleagă că în cazul în care Franța ar accepta reglementarea problemei indochineze prin tratative, S.U.A. vor exercita presiuni de ordin financiar asupra coloniilor franceze din Africa de nord.

Poziția slăbită a Franței se datorește în primul rînd pierderilor în oameni, material de război și de ordin financiar suferite în războiul din Indochina. Și totuși, războiul din Indochina continuă, pentru că așa vor americanii.

Contradicțiile anglo-americane în chestiunea petrolului iranian

LONDRA 5 (Agerpres). — TASS transmite:

Recent au fost reluate la Londra tratativele dintre reprezentanții a opt mari societăți petrolifere în chestiunea petrolului iranian. La aceste tratative participă reprezentanți ai societăților engleze „Societatea petroliferă anglo-iraniană" și „Royal Dutch Shell", a cinci mari societăți petrolifere americane și societății franceze „Compagnie Française des Pétroles", care își propun ca scop să creeze așa zisul consorțiu pentru desfacerea petrolului iranian.

Desfășurarea acestor tratative constituie o mărturie a înăspririi continuie a luptei anglo-americane pentru petrol, precum și a intenției americanilor de a pune definitiv pe englezi pe planul al doilea și de a acapara petrolul iranian. Față de această situație, presa engleză manifestă o vie îngrijorare și acordă o deosebită atenție acestei lupte. Astfel, bunăoară, relatînd că tratativele de la Londra „se prelungesc peste măsură" ziarul „Daily Telegraph and Morning Post" scrie: „Principala cauză a acestei stări de lucruri este faptul că nu s-a ajuns la un acord cu privire la repartizarea acțiunilor". Subliniind că „guvernul englez controlează 53% din acțiunile „Societății petrolifere anglo-iraniene", ziarul declară că „Societatea petroliferă anglo-iraniană" a început tratativele fiind ferm hotărîtă să nu accepte mai puțin de 50% din acțiunile consorțiului. Or, devine limpede că acum această speranță s-a spulberat". După cum rezultă din relatările ziarului, Anglia a fost nevoită să renunțe la cererea ei inițială în urma împotrivirii hotărîte a americanilor și să consimtă ca „societății petrolifere anglo-iraniene" să-i fie acordate 44% din acțiunile consorțiului. Totuși, după cum arată ziarul, reprezentanții societăților americane insistă ca „Societatea petroliferă anglo-iraniană" să nu posede decît 40% din acțiuni.

Cultură fizică și sport

Turneul internațional de șah al R. P. R.

Eri s-a desfășurat în sala Teatrului C.C.S. runda a 6-a a Turneului internațional de șah. Partidele jucate în această rundă au fost deosebit de combative unele din ele ridicîndu-se la un înalt nivel. Astfel partida jucată între primii doi jucători din clasament Nejmetdinov și Pachman a dat loc la o dispută aprigă. Maestrul sovietic a sacrificat în jocul de mijloc o figură pentru a obține atac. Pachman s-a apărat și a contraatacat la momentul oportun, sacrificînd o figură și un turn. El a dat un atac foarte puternic și în fața matului inevitabil Nejmetdinov a trebuit să cedeze. Maestrul ceh a realizat o partidă de valoare.

In partida Wade-Stahlberg, albul a jucat foarte activ în jocul de mijloc sacrificînd o figură pentru atac. Stahlberg a respins atacul și rămînînd cu material în plus și-a obligat adversarul să cedeze la mutarea 32.

In apărarea celor doi cai Sliwa a sacrificat un pion în partida sa cu Korcinoi, obținînd o dezvoltare mai bună a figurilor. In jocul de mijloc Korcinoi a sacrificat calitatea rămînînd cu doi pioni liberi în centru. In urma avansării pionilor săi, el a amenințat transformarea unuia în damă. In fața pierderii inevitabile de material, Sliwa a cedat.

In deschiderea Hromadka des întîlnită în acest turneu, Furman și Holmov au dus o luptă ascuțită. Holmov a obținut un pion liber pe aripa damei. Avînd avantajul perechii de nebuni, Furman a atacat în centru dînd loc la frumoase combinații. In poziția de întrerupere, Furman după sacrificiul unui cal are cel puțin șah etern.

In partida Bălănel-Troianescu ajungîndu-se într-o poziție egală adversarii au căzut de acord asupra remizei.

In partida Filip-Klüger în jocul de mijloc lupta s-a dat în jurul unui pion slab al negrului. Schimbîndu-se aproape toate figurile s-a intrat într-un final egal și partida s-a dat remiză.

Voiculescu a jucat original deschiderea împotriva lui Ciocîltea. Ciocîltea a jucat activ și în jocul de mijloc a obținut spațiu și posibilități de atac.

El și-a întărit neîncetat presiunea și la întrerupere are avantaj.

Paoli cu albul a atacat continuu poziția negrului în partida sa cu Szabo. Reprezentantul nostru s-a apărat cu dîrzenie schimbînd figurile de atac ale adversarului său. Partida s-a întrerupt într-o poziție complicată.

Sandor și O'Kelly au dus o lungă luptă pozițională. Intr-un final de turnuri O'Kelly și-a valorificat un pion liber pe aripa damei cîștigînd la mutarea 37.

Inaintea jucării partidelor întrerupte care se vor disputa astăzi, în clasament conduc Pachman și Nejmetdinov cu 4 puncte și jumătate.

E. REICHER
maestru al sportului

Știri sportive

● Anul acesta, la campionatul unional de fotbal categoria A vor participa 13 echipe. Dintre acestea, cinci echipe sînt din orașul Moscova și anume: Spartak, Dinamo, Lokomotiv, Torpedo și D.S.A. De asemenea, vor activa în prima categorie echipele Dinamo Kiev, Zenit Leningrad, Dinamo Tbilisi, Spartak Minsk, Zenit Kuibîșev, Rezervele de Muncă Leningrad, Lokomotiv Harkov și Torpedo Gorki.

Campionatul unional de fotbal pe anul 1954 va începe la 4 aprilie.

● Ziarele din Stockholm publică ample articole despre desfășurarea campionatului mondial de hochei pe gheață. Ziarele remarcă victoria hocheiștilor sovietici asupra echipei R. Cehoslovace. Toate ziarele subliniază că jocul dintre sportivii sovietici și cei cehoslovaci a fost cel mai frumos și cel mai interesant de la începerea competiției.

„Acesta a fost cel mai frumos joc de pînă acum" — scrie ziarul „Stockholms Tidningen". In continuare, ziarul scoate în evidență jocul corect, dus într-un tempo rapid și cu atacuri deosebit de frumoase din partea ambelor echipe.

● La 3 martie, înotătorii sovietici care vizitează Suedia au participat la un concurs de natație cu înotătorii suedezi în orașul Norrköping. Sportivii sovietici au cucerit primul loc în toate probele la care au participat.

● La campionatul de baschet al orașului Moscova au participat 150 de echipe. Timp de două săptămîni s-au disputat peste 700 de întîlniri. La femei titlul de campioană a orașului Moscova a fost cucerit de echipa Institutului de aviație în care activează căpitanul echipei reprezentative a U.R.S.S., Lidia Alexeeva. In competiția masculină, echipa D.S.A., din care fac parte cunoscuții baschetbaliști Gunnar Siliņș și Anatolii Konev a ocupat locul întîi.

Spectacole

Sîmbătă 6 martie 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Traviata; **Național „I. L. Caragiale"** (Sala Studio) orele 15,00 Viață nouă, orele 19,30 Schimbul de onoare; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) orele 15,00 O scrisoare pierdută, orele 19,00 Matei Millo; (căruța cu paiațe); **Municipal:** Treizeci de arginți; **Teatrul de Stat de Operetă:** Culegătorii de stele; **Tineretului:** Simeon Albac; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru) orele 14,30 Vlaicu Vodă, orele 19,30 Avarul; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Voi trăi mereu (Iulius Fucik); **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Familia; **Ansamblul de Estradă:** orele 16,00 Și Ilie face sport, orele 19,45 Fără mănuși; **Teatrul Evreesc de Stat:** Bolnavul închipuit.

CINEMATOGRAFE: Patria: Balada Siberiei; **Republica, București, I. C. Frimu, Infrățirea între popoare:** O scrisoare pierdută; **Maxim Gorki:** Căsuța noastră, Protecția muncii, Cîntecul preeriei; **Lumina:** Sub jug; **Victoria:** Avantgarda de sacrificiu; **Constantin David:** Revizorul, **Gh. Doja:** Apărătorii patriei; **Alex. Popov:** Dincolo de Dunăre; **T. Vladimirescu:** Balaurul; **8 Martie:** Campionatele mondiale de tenis de masă, Centenarul Teatrului Național „I. L. Caragiale"; **Arta:** Actele secrete Solvay; **Popular:** China primește ansamblul R.P.R.; **M. Eminescu:** Colț alb, **Miorița:** Ruy Blas; **Moșilor:** Luptătorii poporului, Cîntecul preeriei; **Cultural:** Elixirul dragostei; **Vasile Roaită:** Corăbiile atacă fortărețele (Amiralul Ușakov seria II a), **Volga:** Corina Schmidt; **Alex. Sahia:** Romanul unei tinere căsnicii; **Flacăra:** Zorile deasupra Niemenului; **Timpuri Noi:** Imprejurimile Moscovei, Cîntărețul Uralului, Orașul de cristal, Doi iepurași, Jurnal Sovietic nr. 67, **23 August:** Comoara din insula păsărelelor, **Ilie Pintilie:** Micul partizan; **Doucă Simo:** Aventură la castel; **Grivița:** Valea diavolului; **8 Mai:** Cuceritorii aerului; **1 Mai:** Pumnul de fier; **Libertății:** Sub vechea monarhie; **N. Bălcescu:** Aventurile lui Alioșa Ptițin; **Rahova:** Omul cu 1000 de fețe; **Olga Bancic:** Tricoul galben.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAȚIA: București, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.